EUROPA-
KOMMISSIONEN

Strasbourg, den 18.4.2023
COM(2023) 228 final

2023/0115 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2014/49/EU for så vidt angår omfanget af indskudsbeskyttelse, brug af indskudsgarantiordningers midler, grænseoverskridende samarbejde og gennemsigtighed

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2023) 230 final} - {SWD(2023) 225 final} - {SWD(2023) 226 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

De foreslåede ændringer af direktiv 2014/49/EU[1] (direktivet om indskudsgarantiordninger eller DGSD (Deposit Guarantee Schemes Directive)) er en del af lovgivningspakken om krisestyring og indskudsforsikring (crisis management and deposit insurance (CMDI)), som også omfatter ændringer af direktiv 2014/59/EU[2] (direktivet om genopretning og afvikling af banker eller BRRD (Bank Recovery and Resolution Directive)) og forordning (EU) nr. 806/2014[3] (forordningen om den fælles afviklingsmekanisme eller SRMR (Single Resolution Mechanism Regulation)).

EU's ramme for krisestyring er veletableret, men tidligere episoder med banksammenbrud har vist, at der er behov for forbedringer. Formålet med reformen af rammen for styring af bankkriser og indskudsforsikring (CMDI) er at bygge videre på målene i rammen for krisestyring og sikre en mere konsekvent tilgang til afvikling, således at enhver bank i krise kan forlade markedet på en velordnet måde, samtidig med at den finansielle stabilitet og skatteydernes penge bevares, og indskydernes tillid sikres. Navnlig er det nødvendigt at styrke den eksisterende afviklingsramme for små og mellemstore banker med hensyn til udformning, gennemførelse og, vigtigst af alt, incitamenter til at anvende den, så den kan anvendes mere troværdigt på disse banker. Desuden bør rammerne for beskyttelse af indskydere forbedres for at sikre en sammenhængende anvendelse af reglerne og mere lige vilkår, samtidig med at den finansielle stabilitet beskyttes, indskydernes tillid styrkes, og afsmitning forhindres.

Baggrund for forslaget

I kølvandet på de globale finans- og statsgældskriser traf EU afgørende foranstaltninger i overensstemmelse med internationale opfordringer til reformer for at skabe en mere sikker finanssektor for EU's indre marked. Dette omfattede tilvejebringelse af værktøjer og beføjelser til at håndtere enhver banksammenbrud på en velordnet måde, samtidig med at den finansielle stabilitet, de offentlige finanser og indskyderbeskyttelsen blev opretholdt. Bankunionen blev oprettet i 2014 og består i øjeblikket af to søjler: en fælles tilsynsmekanisme (Single Supervisory Mechanism (SSM)) og en fælles afviklingsmekanisme (Single Resolution Mechanism (SRM)). Bankunionen er imidlertid stadig ufuldstændig og mangler sin tredje søjle: en europæisk indskudsforsikringsordning (European deposit

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

2 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

3 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

insurance scheme (EDIS))[4]. Kommissionens forslag, der blev vedtaget den 24. november 2015, om oprettelse af EDIS[5] er endnu ikke færdigbehandlet.

Bankunionen understøttes af et fælles regelsæt, som, for så vidt angår CMDI, består af tre EU-retsakter, der blev vedtaget i 2014: BRRD, SRMR og DGSD. BRRD fastlægger beføjelser, regler og procedurer for genopretning og afvikling af banker, herunder grænseoverskridende samarbejdsordninger til håndtering af grænseoverskridende banksammenbrud. SRMR opretter Den Fælles Afviklingsinstans (Single Resolution Board (SRB)) og Den Fælles Afviklingsfond (Single Resolution Fund (SRF)) og fastlægger beføjelser, regler og procedurer for afvikling af de enheder, der er etableret i bankunionen, inden for rammerne af den fælles afviklingsmekanisme. DGSD sikrer beskyttelsen af indskydere og fastsætter reglerne for anvendelse af indskudsgarantiordningernes midler. BRRD og DGSD finder anvendelse i alle medlemsstater, mens SRMR finder anvendelse i de medlemsstater, der deltager i bankunionen.

Bankpakken fra 2019, også kendt som "risikoreduktionspakken", reviderede BRRD, SRMR, kapitalkravsforordningen (Capital Requirements Regulation (CRR))[6] og kapitalkravsdirektivet (Capital Requirements Directive (CRD))[7]. Disse revisioner omfattede foranstaltninger til opfyldelse af EU's tilsagn i internationale fora[8] og udgjorde yderligere skridt hen imod fuldførelsen af bankunionen ved at indføre troværdige risikobegrænsende foranstaltninger for at afbøde truslerne mod den finansielle stabilitet.

I november 2020 nåede Eurogruppen til enighed om, at den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) skal oprette og hurtigt indføre en fælles bagstopper for SRF ved hjælp af den europæiske stabilitetsmekanisme (European Stability Mechanism (ESM))[9].

Reformen af krisestyrings- og indskudsforsikring (crisis management and deposit insurance (CMDI)) og de bredere konsekvenser for bankunionen

Sammen med reformen af CMDI vil en fuldstændig bankunion, herunder dens tredje søjle, EDIS, give et højere niveau af finansiel beskyttelse og troværdighed blandt EU's husholdninger og virksomheder, øge tilliden og styrke den finansielle stabilitet som nødvendige betingelser for vækst, velstand og modstandsdygtighed i Den Økonomiske og Monetære Union og i EU mere generelt. Kapitalmarkedsunionen supplerer bankunionen, da

---

4 Desuden er der stadig ikke enighed om en troværdig og robust mekanisme til tilvejebringelse af likviditet i forbindelse med afvikling i bankunionen i overensstemmelse med den standard, der er fastsat af internationale ligestillede.

5 COM/2015/0586 final.

6 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

7 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

8 Baselkomitéen for Banktilsyn og Rådet for Finansiel Stabilitet (Financial Stability Board (FSB)). Rådet for Finansiel Stabilitet (version opdateret i 2014), *Key Attributes of effective resolution regimes for financial institutions* og (2015), *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet*.

9 Eurogroup (30. november 2020), *Statement of the Eurogroup in inclusive format on the ESM reform and the early introduction of the backstop to the Single Resolution Fund*. Gennemførelsen vil skulle finde sted i perioden 2022-2024. Aftalen om ændring af traktaten om oprettelse af den europæiske stabilitetsmekanisme er imidlertid endnu ikke ratificeret.

begge initiativer er afgørende for at finansiere den dobbelte omstilling (digital og grøn), styrke euroens internationale rolle og styrke EU's åbne strategiske autonomi og konkurrenceevne i en verden i forandring, navnlig i betragtning af det nuværende udfordrende økonomiske og geopolitiske miljø[10][11].

I juni 2022 nåede Eurogruppen ikke til enighed om en mere omfattende arbejdsplan for fuldførelse af bankunionen ved at medtage EDIS. I stedet opfordrede Eurogruppen Kommissionen til at fremsætte mere målrettede lovgivningsforslag om reform af EU-rammen for styring af bankkriser og national indskudsforsikring[12].

Parallelt hermed understregede Europa-Parlamentet i sin årsberetning for 2021 om bankunionen[13] også betydningen af at færdiggøre den med oprettelsen af EDIS og støttede Kommissionen i at fremsætte et lovgivningsforslag om revisionen af CMDI. Selv om Eurogruppen ikke udtrykkeligt har godkendt EDIS, vil den gøre CMDI-reformen mere robust og skabe synergier og effektivitetsgevinster for branchen. En sådan lovgivningspakke vil være en del af dagsordenen for fuldførelsen af bankunionen, som understreget i kommissionsformand Ursula von der Leyens politiske retningslinjer, der også mindede om betydningen af EDIS, og som regelmæssigt støttes af lederne[14].

Formålene med direktivet om indskudsgarantiordninger (DGSD)

DGSC harmoniserede indskudsgarantiordningerne i hele EU. Indskudsbeskyttelse er afgørende for at forbedre indskydernes tillid, styrke banksystemets finansielle stabilitet og sikre det indre markeds funktion. Med henblik herpå blev der oprettet mindst én indskudsgarantiordning (DGS (deposit guarantee scheme)) i hver medlemsstat for at sikre hurtig tilbagebetaling til indskydere i tilfælde af banksammenbrud (udbetaling), og et harmoniseret beskyttelsesniveau blev fastsat til 100 000 EUR. Det er vigtigt at bemærke, at indskudsgarantiordningerne også spiller en rolle i bankernes krisestyring. De kan bidrage til afvikling eller finansiering af andre foranstaltninger og dermed bevare indskydernes adgang til dækkede indskud.

Begrundelse for forslaget

I overensstemmelse med mandatet i henhold til artikel 19, stk. 6, i DGSD har Kommissionen foretaget en omfattende evaluering af, hvordan DGSD har fungeret. Konklusionen bekræftede, at hovedkomponenterne i DGSD, navnlig standarddækningsniveauet på 100 000 EUR pr. indskyder pr. bank, minimumsmålniveauet for finansiering fra en indskudsgarantiordning og de korte frister for indskydernes udbetaling samlet set skabte positive fordele for indskyderne.

De praktiske erfaringer med anvendelsen af denne ramme har imidlertid vist, at der er områder, hvor der er plads til forbedringer. Disse områder vedrører omfanget af indskyderbeskyttelse, den divergerende fortolkning af betingelserne for anvendelse af indskudsgarantiordningers midler til indgreb uden for udbetaling af dækkede indskud, den operationelle effektivitet i den måde, indskudsgarantiordningerne fungerer på, brede nationale skøn og muligheder og et behov for bedre koordinering mellem afviklings- og

---

10 Europa-Kommissionen (2020), *Kommissionens arbejdsprogram for 2021*, afsnit 2.3, s. 5.

11 Europa-Kommissionen (2023), *EU's konkurrenceevne på lang sigt efter 2030*.

12 Eurogruppen (16. juni 2022), *Eurogruppens erklæring om bankunionens fremtid.*

13 Europa-Parlamentet (2022), *Bankunionen – årlig betænkning 2021;* Europa-Parlamentet har hvert år fra og med 2015 udsendt en betænkning om bankunionen.

14 Eurotopmøde (24. marts 2023), *erklæring fra eurotopmødet, møde i inklusivt format*.

indskudsforsikringssikkerhedsnet.

Som en integreret del af Kommissionens gennemgang af lovgivningen om CMDI er forslaget til DGSD i vid udstrækning baseret på det forberedende arbejde og på de anbefalinger, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) har udarbejdet i sine fem udtalelser[15] om anvendelsen af DGSD, og der tages hensyn til tilfælde, hvor det i praksis ikke lykkedes at nå nogle af de vigtige mål eller kun delvist opfyldte dem.

Resumé af ændringerne af direktivet om indskudsgarantiordninger (DGSD) som led i reformen af krisestyrings- og indskudsforsikring (CMDI)

DGSD-forslaget dækker en række politiske aspekter og udgør et sammenhængende svar på de problemer, der er konstateret: Det har derfor til formål at:

1) præcisere omfanget af indskyderbeskyttelse ved at afhjælpe konstaterede uoverensstemmelser for at give EU-indskydere et harmoniseret og solidt beskyttelsesniveau

2) harmonisere minimumsomkostningstesten for alle typer af indskudsgarantiordningers indgreb uden for udbetaling af dækkede indskud ved insolvens for at forbedre de lige vilkår og sikre konsekvens i resultaterne i forbindelse med håndteringen af banksammenbrud

3) forbedre indskudsgarantiordningernes funktion ved at forenkle de administrative procedurer og samtidig forbedre gennemsigtigheden af deres finansielle robusthed og anvendelsen af midler

4) øge konvergensen i indskudsgarantiordningernes praksis og mellem myndighederne og

5) forbedre det grænseoverskridende samarbejde mellem indskudsgarantiordninger om tilbagebetaling til indskydere i andre EU-medlemsstater eller i tilfælde af, at bankerne skifter medlemskab af indskudsgarantiordninger.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forslaget bygger på og styrker de eksisterende rammer for indskudsgaranti, der er fastsat i DGSD. Med henblik herpå følger mange elementer i forslaget det arbejde, som EBA har udført i samarbejde med nationale indskudsgarantiordninger og udpegede myndigheder. Det foreslår ændringer for at afspejle de praktiske erfaringer med den nationale gennemførelse af EU-retten og anvendelsen af visse bestemmelser, herunder i forbindelse med bankunionen. Forslaget iværksættes sideløbende med revisionen af BRRD og SRMR for at sikre den overordnede sammenhæng i EU's ramme for styring af bankkriser.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget bygger på de reformer, der blev gennemført i kølvandet på den finansielle krise, der førte til oprettelsen af bankunionen og det fælles regelsæt for alle EU-banker.

Ved at styrke indskydernes tillid og den finansielle stabilitet bidrager forslaget til modstandsdygtigheden i EU's banksektor og dens evne til at støtte den økonomiske genopretning efter covid-19-pandemien i overensstemmelse med de politiske mål for Europas åbne strategiske autonomi. Mere specifikt forbedrer forslaget også forbrugerbeskyttelsen ved at harmonisere beskyttelsesniveauet og -perioden for specifikke detailindskud, der er

[15] Se afsnit 3 om indhentning og brug af ekspertbistand.

kortfristede og betinget af specifikke livsbegivenheder ("midlertidige høje balancer"), eller ved at styrke offentliggørelsen af oplysninger til forbrugerne.

For at mindske risikoen for, at indskudsgarantiordninger godtgør indskydere, der er involveret i hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (ML/TF-aktiviteter), bygger ændringerne på direktiv (EU) 2015/849 om bekæmpelse af hvidvask af penge og tager hensyn til den retning, der blev foreslået i Kommissionens lovgivningspakke om EU's ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (AML/CFT), der blev vedtaget den 20. juli 2021.

For at styrke håndhævelsen af bestemmelserne i DGSD henviser ændringerne til de tilsynsbeføjelser, der er fastsat i direktiv 2013/36/EU (kapitalkravsdirektivet eller CRD (Capital Requirements Directive)). Denne tilgang stadfæster den opfattelse, at overholdelse af kravene vedrørende indskudsgarantiordninger er et førsteordenskrav for alle banker, og danner grundlag for sekventering af begivenheder med henblik på at disciplinere en bank, der ikke opfylder sådanne forpligtelser.

Ændringerne harmoniserer og præciserer også de regler, der gælder for forebyggende og alternative foranstaltninger finansieret med indskudsgarantiordningers midler. Disse regler skal forstås i forbindelse med de allerede eksisterende krav vedrørende statsstøtte til finansielle virksomheder, der er fastsat i Kommissionens bankmeddelelse[16].

Ændringerne skaber også klarhed om beskyttelsen af kunders midler, der opbevares af finansielle institutioner, der ikke er banker, i en bank i overensstemmelse med kravene om adskillelse af kunders midler som fastsat i betalingstjenestedirektivet[17], e-pengedirektivet og Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2017/593[18]. I lyset af den hurtige udvikling inden for innovative finansielle tjenesteydelser har præciseringen til formål at opbygge kundernes tillid til finansielle institutioner, der ikke er banker, og til deres forretningskontinuitet i tilfælde af et banksammenbrud.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Forslaget ændrer et eksisterende direktiv, DGSD, navnlig for så vidt angår den forbedrede anvendelse af de værktøjer, der allerede er til rådighed i rammen for indskudsbeskyttelse.

Retsgrundlaget for forslaget er derfor det samme som retsgrundlaget for den oprindelige retsakt, nemlig artikel 53, stk. 1, i TEUF om etableringsretten, det samme retsgrundlag som

---

16 Meddelelse fra Kommissionen om statsstøttereglernes anvendelse fra den 1. august 2013 på støtteforanstaltninger til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen ("Bankmeddelelsen") EØS-relevant tekst (EUT C 216 af 30.7.2013, s. 15).

17 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EØS-relevant tekst) (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

18 Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2017/593 af 7. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår beskyttelse af kunders finansielle instrumenter og midler, produktstyringsforpligtelser og de regler, der finder anvendelse på levering eller modtagelse af gebyrer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelser (EØS-relevant tekst) (EUT L 87 af 31.3.2017, s. 500).

det direktiv, der ændres. Det følger af EU's retspraksis[19], at når en lovgivningsmæssig retsakt blot er udformet som et supplement til eller en berigtigelse af en anden lovgivningsmæssig retsakt uden at ændre dens oprindelige formål, har EU-lovgiver fuldt ud ret til at basere sidstnævnte retsakt på retsgrundlaget for den første retsakt.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Ændringerne af DGSD er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Nationale regler kan ikke opnå et harmoniseret niveau af indskyderbeskyttelse og et ensartet regelsæt for indskudsgarantiordningernes finansiering og funktion. Der er derfor behov for en EU-indsats for at sikre lige vilkår i hele EU og undgå urimelige konkurrencefordele blandt finansielle institutioner i forbindelse med forskellige regler om indskudsbeskyttelse. EBA understregede også dette i sine udtalelser om revisionen af DGSD.

Desuden kan etablering af banker og levering af banktjenesteydelser, herunder modtagelse af indskud, foregå på tværs af grænserne. Banksystemernes grænseoverskridende karakter kan skabe mange udfordringer for indskudsgarantiordningerne (ændringer i en banks medlemskab af indskudsgarantiordninger, registrering af kunder eller grænseoverskridende samarbejde), hvilket skaber et behov for indgriben fra EU's side.

De fleste af ændringerne i forslaget ajourfører den eksisterende EU-lovgivning og vedrører som sådan områder, hvor EU allerede har udøvet sine beføjelser. Flere foranstaltninger i forslaget indfører en yderligere grad af harmonisering for konsekvent at nå de mål, der er fastsat i DGSD.

- **Proportionalitetsprincippet**

Ændringerne står i et rimeligt forhold til, hvad der er nødvendigt for at nå målene i DGSD.

Ændringerne fastsætter fælles krav til forbedring og harmonisering af niveauet for indskyderbeskyttelse i EU. Forslaget regulerer imidlertid ikke EU's indskudsgarantiordningers organisationsmodeller, juridiske struktur eller interne ledelse. Derfor er den etablerede EU-indskudsforsikringsordning baseret på og vil fortsat være afhængig af et netværk af nationale indskudsgarantiordninger, der er organiseret i overensstemmelse med forskellige modeller (offentlige indskudsgarantiordninger, private indskudsgarantiordninger, institutsikringsordninger og typer af forbindelser mellem den udpegede myndighed under indskudsgarantiordningen og afviklingsmyndigheden (under samme paraplyenhed eller i særskilte institutter).

Desuden giver forslaget de nationale myndigheder betydelige beføjelser, begyndende med gennemførelsen af minimumsomkostningstesten, der afgør omkostningseffektiviteten i forbindelse med anvendelsen af indskudsgarantiordningernes midler. De fleste af de emner, der er omfattet af forslaget (om et fælles niveau for midlertidig høj balance, beskyttelse af kundernes midler, beskyttelse af offentlige myndigheder), vedrører områder, hvor EU's medlemsstater udtrykkeligt har anmodet om en EU-standard for at skabe større retssikkerhed i beskyttelsen af indskydere. De mandater til EBA, der er fastsat i forslaget (gennem retningslinjer og standarder), er begrænset til de mest tekniske emner i DGSD, for hvilke der er behov for en mere detaljeret redegørelse for kravene.

[19] Se dom af 21. juni 2018, Polen mod Parlamentet og Rådet, C-5/16, EU:C:2018:483, præmis 49 og 69 og den deri nævnte retspraksis.

Forslaget opretholder også eksisterende bestemmelser, der anerkender særlige nationale forhold og sikrer en forholdsmæssig anvendelse af DGSD-bestemmelserne, f.eks. gennem valg af nationale muligheder, visse medlemsstaters mulighed for at anvende et lavere målniveau eller for, at medlemmer af en institutsikringsordning kan drage fordel af reducerede bidrag.

- **Valg af retsakt**

Det foreslås, at foranstaltningerne gennemføres ved at ændre DGSD ved hjælp af et direktiv. De foreslåede foranstaltninger henviser til eller videreudvikler allerede eksisterende bestemmelser, der er integreret i disse bestemmelser. Da indskudsforsikring er tæt forbundet med ikke-harmoniserede områder af national ret, såsom insolvenslovgivning, er det nødvendigt at gennemføre dem for bedst muligt at integrere de foreslåede bestemmelser i national ret.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

CMDI-rammen blev udformet med henblik på at undgå og håndtere sammenbrud i institutter uanset størrelse og forretningsmodel: Den blev udviklet med det formål at bevare den finansielle stabilitet, beskytte indskyderne, minimere brugen af offentlig støtte, begrænse moralsk hasard og forbedre det indre marked for finansielle tjenesteydelser. I evalueringen konkluderedes det, at CMDI-rammen generelt bør forbedres på visse områder.

Evalueringen viser navnlig, at retssikkerheden og forudsigeligheden i håndteringen af banksammenbrud fortsat er utilstrækkelig. De offentlige myndigheders beslutning om, hvorvidt der skal gøres brug af afvikling eller insolvens, kan variere betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. Desuden er sikkerhedsnet, der finansieres af branchen, ikke altid effektive, og der er fortsat forskellige adgangsbetingelser til finansiering i forbindelse med afvikling og uden for afvikling. Disse påvirker incitamenterne og skaber muligheder for arbitrage, når der træffes beslutninger om, hvilket krisestyringsværktøj der skal anvendes. Endelig er beskyttelsen af indskydere fortsat uensartet og inkonsekvent i medlemsstaterne på en række områder.

- **Høringer af interessenter**

Kommissionen gennemførte omfattende udvekslinger ved hjælp af forskellige høringsværktøjer for at nå ud til alle involverede interessenter for bedre at forstå, hvordan rammen fungerede, samt mulighederne for forbedringer.

I 2020 iværksatte Kommissionen en høring om en kombineret indledende konsekvensanalyse og en køreplan med henblik på at tilvejebringe en detaljeret analyse af de foranstaltninger, der skal træffes på EU-plan, og af de potentielle konsekvenser af forskellige politiske løsningsmodeller for økonomien, samfundet og miljøet.

I 2021 iværksatte Kommissionen to høringer: en målrettet og en offentlig høring for at indhente feedback fra interessenter om, hvordan CMDI-rammen blev anvendt, og synspunkter om mulige ændringer. Den målrettede høring, der omfattede 39 generelle og specifikke tekniske spørgsmål, var kun tilgængelig på engelsk og var åben fra den 26. januar til den 20. april 2021. Den offentlige høring bestod af 10 generelle spørgsmål, der var tilgængelige på alle EU-sprog, og som løb over feedbackperioden fra den 25. februar til den 20. maj 2021. En

sammenfattende rapport om tilbagemeldingerne i forbindelse med denne høring blev offentliggjort den 7. juli 2021[20]. Høringerne viste, at de fleste respondenter mente, at indskud fra offentligheden, herunder lokale myndigheder, også bør beskyttes af indskudsgarantiordningen. De fleste banker og indskudsgarantiordninger mente, at den nuværende regelmæssige offentliggørelse af oplysninger var tilstrækkelig, og at der ikke var behov for ændringer. Digital kommunikation blev ofte betragtet som det mest hensigtsmæssige middel til at spare omkostninger.

Desuden var Kommissionen vært for en konference på højt plan den 18. marts 2021 med deltagelse af repræsentanter for alle relevante interessenter. Konferencen bekræftede betydningen af en effektiv ramme, men fremhævede også de nuværende svagheder. Paneldeltagerne på konferencen bemærkede, at rammen for DGSD ville drage fordel af yderligere harmonisering og et bedre samspil med reglerne i direktivet om bekæmpelse af hvidvask af penge, direktivet om betalingstjenester og statsstøttereglerne. Forbrugernes tiltro og tillid bør også afspejles i revisionen af DGSD og situationen på mindre markeder.

Kommissionens tjenestegrene har også gentagne gange hørt medlemsstaterne om EU's gennemførelse af CMDI-rammen og om mulige revisioner af BRRD/SRMR og DGSD inden for rammerne af Kommissionens ekspertgruppe om bankvirksomhed, betalinger og forsikring. Sideløbende med drøftelserne i ekspertgruppen blev de spørgsmål, der behandles i dette forslag, også behandlet på møder i Rådets forberedende organer, nemlig Rådets Gruppe vedrørende Finansielle Tjenesteydelser og Bankunionen og Gruppen på Højt Plan vedrørende EDIS.

I den forberedende fase af lovgivningen afholdt Kommissionens personale desuden adskillige møder (fysiske og virtuelle) med repræsentanter for banksektoren og andre interessenter.

Resultaterne af alle ovennævnte initiativer har bidraget til udarbejdelsen af dette forslag og den konsekvensanalyse, som det ledsages af. De gav klar dokumentation for behovet for at ajourføre og supplere de nuværende regler for bedst muligt at nå rammens mål. Bilag 2 til konsekvensanalysen indeholder resuméer af disser høringer og den offentlige konference.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

For at støtte arbejdet med revisionen af DGSD udstedte Kommissionen en omfattende anmodning om rådgivning til EBA[21]. EBA svarede ved at forelægge fem udtalelser. Den første udtalelse om berettigelsen af indskud, dækningsniveauet og samarbejdet mellem indskudsgarantiordningerne blev forelagt i august 2019[22]. Den anden udtalelse om indskudsgarantiordningers udbetalinger blev afgivet i oktober 2019[23]. Den tredje udtalelse om finansiering og anvendelse af indskudsgarantiordninger blev afgivet i januar 2020[24]. Den fjerde udtalelse om behandlingen af kunders midler blev afgivet i oktober 2021[25]. Desuden tog Kommissionen hensyn til EBA's udtalelse fra 2020 om samspillet mellem EU's direktiv

---

20 Europa-Kommissionen (2021), *Consultation Banking Union – review of the bank crisis management and deposit insurance framework*.

21 EBA (oktober 2021), *Call for advice regarding funding in resolution and insolvency*.

22 EBA (august 2019), *Opinion of the EBA on the eligibility of deposits, coverage level and cooperation between deposit guarantee schemes*

23 EBA (oktober 2019) *Opinion of the EBA on deposit guarantee scheme payouts*.

24 EBA (januar 2020), *Opinion of the EBA on deposit guarantee scheme funding and uses of deposit guarantee funds.*

25 EBA (oktober 2021), *Opinion of the EBA on the treatment of client funds under the DGSD*.

om bekæmpelse af hvidvask af penge og EU's direktiv om indskudsgarantiordninger[26] og EBA's toårige udtalelse fra 2021 om risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der påvirker EU's finansielle sektor[27].

Desuden bestilte Kommissionen hos Centre for European Policy Studies (CEPS) to rapporter om indskudsgaranti med titlen "Harmonising insolvency law in the Euro area"[28] og "Options and national discretions under the DGSD"[29], som blev offentliggjort i henholdsvis december 2016 og november 2019.

Ud over at høre interessenterne deltog Kommissionen i drøftelser og udveksling af synspunkter, der dannede grundlag for arbejdet i EBA's taskforce om indskudsgarantiordninger og ekspertgruppen om bankvirksomhed, betalinger og forsikring.

- **Konsekvensanalyse[30]**

Dette forslag deler sin konsekvensanalyse med forslagene til revision af BRRD og SRMR, som tager hensyn til feedback fra interessenter og behovet for at behandle forskellige indbyrdes forbundne spørgsmål, der spænder over tre forskellige retsakter. I bilag 6 til konsekvensanalysen beskrives problematikken vedrørende indskudsgarantiordningens nuværende funktionsmåde, de mulige scenarier for dens forbedring beskrives, og de politiske løsningsmodeller, der er valgt i de foreslåede ændringer, begrundes. Den konkluderer, at direktivet om indskudsgarantiordninger generelt har været effektivt med hensyn til at forbedre niveauet for indskyderbeskyttelse i hele EU. Anvendelsen af garantierne i DGSD er imidlertid fortsat uensartet blandt de nationale indskudsgarantiordninger, hvilket understreger behovet for harmoniserede regler for at imødegå forskelle, der har negative konsekvenser for indskyderne. Det fremhæver også behovet for at præcisere dækningen for visse typer indskydere.

Alle løsningsmodeller tager hensyn til EBA's forslag og den efterfølgende feedback fra medlemsstaternes eksperter i Kommissionens ekspertgruppe om bankvirksomhed, betalinger og forsikring samt, hvor det er muligt, anden analytisk dokumentation.

Konsekvensanalysen fremhævede, at de vurderede politiske løsningsmodeller vil forbedre anvendelsen af indskudsforsikring på tværs af medlemsstaterne og øge retssikkerheden og indskydernes tillid. De vil i tilstrækkelig grad tilpasse beskyttelsen af indskydere til den seneste udvikling og sårbarheder i det finansielle økosystem gennem specifikke bestemmelser rettet mod grænseoverskridende aktiviteter, fintech-tjenester og bekæmpelse af hvidvask af penge. De vil også lette anvendelsen af indskudsgarantiordningers midler uden for udbetalingen af dækkede indskud gennem en revideretminimumsomkostningstest, når sådanne indgreb sikrer indskyderne adgang til deres indskud på en mere omkostningseffektiv måde.

---

26 EBA (december 2021), *Opinion of the EBA on the interplay between the EU Anti-Money Laundering Directive and the EU Deposit Guarantee Scheme Directive*.

27 EBA (marts 2021), *Opinion of the EBA on the risks of money laundering and terrorist financing affecting the EU's financial sector.*

28 CEPS (december 2016), *Harmonising insolvency laws in the Euro area*. https://www.ceps.eu/ceps-publications/harmonising-insolvency-laws-euro-area-rationale-stocktaking-and-challenges/

29 CEPS (november 2019), *Options and national discretions under the DGSD and their treatment in the context of a European Deposit Insurance Scheme*.

30 Der henvises til SWD(2023) 226 (resumé af konsekvensanalysen) og SEC(2023) 230 (den positive udtalelse fra Udvalget for Forskriftskontrol).

Ved udtrykkeligt at medtage visse typer indskydere og indskud i dækningsområdet (offentlige myndigheder, kundefonde) og ved yderligere at harmonisere visse regler (minimumsniveau for dækning af midlertidige høje saldi og fjernelse af muligheden for at fratrække indskydernes forpligtelser, der er forfaldne til betaling, fra det beløb, der skal tilbagebetales), kan disse ændringer imidlertid have en — om end begrænset — indvirkning på indskudsgarantiordningernes omkostninger. På samme måde kan ændringerne af minimumsomkostningstesten i forbindelse med anvendelsen af indskudsgarantiordninger til andre indgreb end udbetalinger også have en finansiel indvirkning på indskudsgarantiordningerne. Disse omkostninger vil blive afholdt af banksektoren gennem bidrag til indskudsgarantiordningen og vil ikke påvirke skatteyderne i overensstemmelse med princippet om beskyttelse af offentlige midler, der er fastsat i DGSD.

Konsekvensanalysen bekræftede også, at EU's ramme for indskudsgarantiordninger vil være mere modstandsdygtig, hvis den understøttes af EDIS. Sammenlægning af midler i en fælles ordning vil styrke indskudsforsikringsordningens evne i bankunionen til at håndtere udbetalinger af høj værdi og øge indskydernes tillid. Selv om den politiske mulighed for at oprette en EDIS teknisk set er den mest robuste løsning, er den ikke politisk gennemførlig på nuværende tidspunkt.

Udvalget for Forskriftskontrol godkendte konsekvensanalysen efter en første negativ udtalelse. For at imødekomme Afviklingsinstansens bemærkninger vedrørende indskudsgarantiordningens funktion er konsekvensanalysen blevet ændret for bedre at præcisere forbindelserne mellem EBA's rådgivning og de muligheder, der fremgår af konsekvensanalysen.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Forslaget bør bidrage til at mindske indskudsgarantiordningens reguleringsmæssige og administrative byrde ved at fjerne visse nationale valgmuligheder og skøn, anvende ligebehandling af tredjelandsfilialer og styrke ordningerne for grænseoverskridende samarbejde mellem indskudsgarantiordninger. Ved at strømline de krævede oplysninger og tilpasse dem til, hvad der er nødvendigt for modtagerne, vil ændringerne lette det administrative arbejde med at gennemføre kravene vedrørende indskudsgarantiordninger.

For så vidt angår digital parathed bygger forslaget på de teknologiske og juridiske fremskridt for at sikre, at indskydernes oplysninger er let tilgængelige, og at udbetalingsprocessen gennemføres så hurtigt som muligt.

Desuden vil EBA's beføjelser give mulighed for yderligere tilpasninger med henblik på at forbedre og yderligere harmonisere den praktiske gennemførelse af bestemmelserne i DGSD.

Omkostningerne for bankerne og de nationale myndigheder vil være meget begrænsede. Hver af de forbedringer af indskyderbeskyttelsen, der er fastsat i forslaget til DGSD (midlertidige høje balancer, kundemidler, offentlige myndigheder), forventes at have en meget marginal indvirkning på indskudsgarantiordningernes midler. I 13 medlemsstater udgør kundemidlerne f.eks. mindre end 1 % af alle dækkede indskud i den pågældende medlemsstat. Forslaget vil derfor bevare konkurrenceevnen i EU's banksektor og samtidig styrke den beskyttelse, der tilbydes EU-indskydere. Desuden vil de potentielle ekstraomkostninger — om end begrænsede — som følge af disse forbedringer i vid udstrækning blive opvejet af de reducerede omkostninger for indskudsgarantiordningerne i forbindelse med udførelsen af deres daglige aktiviteter i henhold til det reviderede direktiv. Ved at reducere antallet af muligheder, forenkle de eksisterende mekanismer for grænseoverskridende samarbejde og

indføre en fælles metode til gennemførelse af minimumsomkostningstesten på EU-plan vil forslaget frigøre administrative ressourcer fra indskudsgarantiordningerne.

På grund af indskudsgarantiordningernes øgede rolle i krisestyringen kan anvendelsen af deres finansielle midler, som indsamles fra banksektoren, kræve hyppigere genopfyldning af deres midler. I overensstemmelse med minimumsomkostningstesten er disse foranstaltninger dog kun tilladt, hvis de anses for at være billigere for indskudsgarantiordningen end et udbetalingsscenario. Denne tilgang sikrer EU's finansielle ressourcer på lang sigt.

- **Grundlæggende rettigheder**

I dette forslag overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender, navnlig friheden til at oprette og drive egen virksomhed (artikel 16), ejendomsretten (artikel 17) og forbrugerbeskyttelse (artikel 38).

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen indvirkning på EU-budgettet. Forslaget vil kræve, at EBA udarbejder syv tekniske standarder og seks retningslinjer ud over dem, der allerede findes i DGSD. Blandt disse seks nye instrukser for retningslinjer har tre udelukkende til formål at kodificere en allerede eksisterende tekst på et niveau (stresstest, afgrænsning og rapportering af disponible finansielle midler og samarbejdsaftaler), som blev udarbejdet på EBA's eget initiativ. Disse retningslinjer vil derfor ikke kræve en væsentlig ekstra arbejdsbyrde. De øvrige beføjelser, der er fastsat i forslaget, vedrører forskellige emner, der omfatter både meget målrettede mandater (princippet om diversificering i forbindelse med aktiver med lav risiko) og bredere emner (definition af de lavest mulige omkostninger).

I lyset af tidligere og nuværende arbejde med krisestyring i EBA vurderes det, at de foreslåede opgaver til EBA ikke vil kræve, at der oprettes yderligere stillinger, og at de kan varetages ved hjælp af de nuværende ressourcer.

De tekniske standarder skal leveres 12 måneder efter direktivets ikrafttræden. Denne frist bør give EBA tilstrækkelig tid til at udarbejde dem under hensyntagen til dens nuværende ressourcer.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Gennem regelmæssige kontakter med EBA's taskforce om indskudsgarantiordninger vurderer Kommissionen gennemførelsen af retlige bestemmelser[31] og bidrager til at harmonisere niveauet for indskyderbeskyttelse i hele EU.

Som allerede fastsat i det eksisterende direktiv om indskudsgarantiordninger vil de nationale myndigheder fortsat rapportere til EBA om størrelsen af de disponible finansielle midler, alternative finansieringsordninger og anvendelsen af indskudsgarantiordningers midler, som EBA til gengæld bør offentliggøre. Forslaget opretholder også de periodiske og opfølgende

[31] Forslaget kræver, at medlemsstaterne gennemfører nærværende direktiv i deres nationale love inden for 18 måneder fra dette forslags ikrafttræden.

revisioner, der allerede er fastsat i det oprindelige direktiv, med henblik på stresstest af indskudsgarantiordninger, kriterier for risikobaserede bidrag og fornyet gennemgang af dækningsniveauet.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

De foreslåede ændringer bygger på og præciserer indskudsgarantiordningernes mandat til bedre at beskytte indskud i forbindelse med tilbagebetaling til indskydere. De styrker også indskudsgarantiordningens rolle uden for situationer, hvor indskydere tilbagebetales af indskudsgarantiordningen efter en banks sammenbrud med henblik på styring af bankkriser for at bevare indskydernes tillid og finansielle stabilitet. Endelig opstillede de specifikke krav for at forenkle indskudsgarantiordningernes daglige aktiviteter og håndtere administrativt komplekse situationer.

Forslaget ændrer følgende bestemmelser i DGSD:

I betragtning af de øgede muligheder for at anvende indskudsgarantiordninger til finansiering af forebyggende foranstaltninger, overførselsstrategier i forbindelse ved afvikling og alternative foranstaltninger i forbindelse med insolvens ændres artikel 1 ("Genstand og anvendelsesområde") for at præcisere, at sammen med oprettelsen og driften af indskudsgarantiordningen er dækning og tilbagebetaling af indskud og anvendelsen af indskudsgarantiordningers midler til foranstaltninger til at opretholde indskydernes adgang til deres indskud også omfattet af nærværende direktivs anvendelsesområde. Stk. 2, litra d), i denne artikel ændres for at præcisere, at filialer af kreditinstitutter, der er etableret i tredjelande, er omfattet af direktivet.

I artikel 2 fastsættes de vilkår og definitioner, der anvendes med henblik på dette direktiv. Den ændres for at indføre definitioner i overensstemmelse med de nye bestemmelser, der er indført i forslaget efter EBA's henstillinger i dens udtalelser, navnlig om kunders indskud af midler og bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Artikel 4, stk. 8, er konsolideret i den nye artikel 16a om udveksling af oplysninger mellem kreditinstitutter og indskudsgarantiordninger og myndighedernes indberetning (se nedenfor).

EBA påpegede i sin udtalelse den divergerende gennemførelse af definitionen af offentlige myndigheder. Dette førte til et forskelligt omfang af beskyttelse af indskud i medlemsstaterne, som i nogle tilfælde udelukkede offentlige enheder såsom skoler, hospitaler eller kommunale tjenester, som ikke er sofistikerede indskydere, fra beskyttelse. Den eksisterende differentiering mellem offentlige myndigheder på grundlag af deres budget og andre karakteristika skaber operationelle vanskeligheder for kreditinstitutter og indskudsgarantiordninger. I artikel 5 er offentlige myndigheder derfor ikke længere udelukket fra indskyderbeskyttelsens anvendelsesområde med det formål at harmonisere og forbedre deres beskyttelse. Artiklen præciserer også, at indskud i forbindelse med finansiering af terrorisme er udelukket fra indskudsgarantiordningens beskyttelse.

Artikel 6, der regulerer dækningsniveauet for indskyderbeskyttelse, ændres for at harmonisere minimumsniveauet for beskyttelse af midlertidigt høje balancer og den dermed forbundne beskyttelsesperiode og for at præcisere omfanget af beskyttede indskud, der opbevares i forbindelse med transaktioner vedrørende fast ejendom.

I betragtning af de divergerende fortolkninger af den eksisterende mulighed vedrørende fradrag i det tilbagebetalingspligtige beløb for indskyderes forpligtelser, der er forfaldne,

udgår artikel 7, stk. 5, for at harmonisere reglerne for beregning af det beløb, der skal tilbagebetales. Stk. 7 ændres for at tage hensyn til situationer, hvor rentesatsen er negativ.

Der indføres en ny artikel 7a om bevisbyrden for at præcisere det proceduremæssige aspekt af berettigelsen eller retten til indskud, idet det overlades til indskyderne og kontohaverne at bevise, at de har absolut ret til indskud på modtagernes konti eller konti med midlertidige høje saldi.

For at give mere tid til at kontrollere berettigelsen til tilbagebetaling og i overensstemmelse med bestemmelsen om bevisbyrden i artikel 7a ændres artikel 8 for at give indskudsgarantiordningen mulighed for at anvende en længere frist på op til 20 arbejdsdage i tilfælde af tilbagebetaling af modtagernes konti, kunders midler og midlertidige høje saldi. Skæringsdatoen begynder at løbe fra den dato, hvor en indskudsgarantiordning modtog den fuldstændige dokumentation, der gør det muligt at undersøge fordringer og kontrollere betingelserne for tilbagebetaling. Den ændrede artikel giver også indskudsgarantiordningen mulighed for at fastsætte en tærskel for tilbagebetaling af inaktive konti.

Der indsættes en ny artikel 8a for at sikre, at indskydere, hvis indskud ligger over en tærskel på 10 000 EUR, refunderes via kreditoverførsler i overensstemmelse med AML/CFT-målene.

Finansielle institutioner såsom investeringsselskaber, betalings- eller e-pengeinstitutter indsamler midler fra deres kunder og er i henhold til sektorreglerne forpligtet til at beskytte disse midler, bl.a. ved at placere dem på adskilte konti i kreditinstitutter. En ny artikel 8b fastsætter regler for harmonisering af omfanget af indskudsbeskyttelse for sådanne midler, der deponeres på deres kunders vegne og for deres kunders regning, med henblik på adskillelse. Artiklen indeholder også nærmere bestemmelser om tilbagebetaling til kontohaveren eller kunden og giver EBA mandat til at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for identifikation af kunder i sådanne tilfælde.

Kommissionens forslag til forordning om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme[32] kræver, at finansielle tilsynsmyndigheder samarbejder med afviklingsmyndigheder eller udpegede myndigheder og underretter disse myndigheder om resultatet af kundekendskabsprocedurer. Der indføres en ny artikel 8c i DGSD for at undgå tilbagebetaling af indskud, hvis resultatet af kundekendskabsprocedurer viser, at der er mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, samt for at sikre en gnidningsløs udveksling af oplysninger mellem den udpegede myndighed og indskudsgarantiordningen i disse tilfælde. Denne nye bestemmelse indfører også tilbageholdelsesordninger for indskudsgarantiordningers tilbagebetalinger for udbetalinger af dækkede indskud, der medfører problemer med hvidvask af penge/finansiering af terrorisme.

Artikel 9 i DGSD fastsætter, at hvis en indskudsgarantiordning foretager betalinger i forbindelse med afviklingsprocedurer, bør den have et krav over for det relevante kreditinstitut på et beløb svarende til dets betalinger. Dette krav bør være ligestillet med dækkede indskud. Denne bestemmelse skelner ikke mellem indskudsgarantiordningens bidrag til en åben bankbail-in-afvikling (hvor bankens enhed bevares og fortsætter sine aktiviteter) og indskudsgarantiordningens bidrag til finansieringen af en overførselsstrategi

[32] Europa-Kommissionen (juli 2021), *Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (COM(2021) 420 final)*.

(virksomhedssalgs- eller broinstitutværktøjet og likvidation af den resterende del af enheden). Fraværet af en sådan sondring kan skabe usikkerhed med hensyn til eksistensen og størrelsen af et krav fra indskudsgarantiordningen i forskellige scenarier. Artikel 9 ændres derfor for at præcisere, at når indskudsgarantiordningers midler anvendes i forbindelse med overførselsstrategier ved afvikling eller alternative foranstaltninger i forbindelse med insolvensbehandling, bør indskudsgarantiordningen have et krav over for den resterende del af instituttet eller den resterende del af enheden i forbindelse med den efterfølgende likvidation i henhold til national ret. Dette begrundes med, at indskudsgarantiordningens midler anvendes i forbindelse med tab, som indskyderne ellers ville have lidt. Dette krav bør rangordnes på samme niveau som indskud i henhold til nationale insolvensregler for at sikre, at de aktionærer og kreditorer, der efterlades i den resterende del af instituttet eller den resterende del af enheden, effektivt absorberer instituttets tab, og for at forbedre muligheden for inddrivelse under indskudsgarantiordninger ved insolvens. Derimod bør et bidrag fra indskudsgarantiordningen til en åben bankbail-in-afvikling i stedet for dækkede indskud for det beløb, hvormed dækkede indskud ville være blevet nedskrevet eller konverteret, hvis de havde været genstand for bail-in, ikke give anledning til krav på instituttet under afvikling, da det ville fjerne formålet med indskudsgarantiordningens bidrag.

Artikel 9, stk. 3, ændres for at harmonisere den periode, hvor indskydere kan gøre krav gældende over for indskudsgarantiordningen, til fem år.

Artikel 10 ændres for at præcisere referenceperioden for beregningen af målniveauet og det forhold, at kun penge, der direkte har bidraget til indskudsgarantiordningen eller er blevet inddrevet af denne, kan opfylde målniveauet. Denne præcisering er i overensstemmelse med de gældende regler i henhold til EBA's retningslinjer. Formålet er at præcisere, at penge, der indsamles via lån, ikke er berettigede til at nå målniveauet.

Artikel 10, stk. 4, udgår, da muligheden for at rejse de disponible finansielle midler gennem de obligatoriske bidrag, som medlemsinstitutterne betaler til eksisterende obligatoriske bidragsordninger, der er oprettet af en medlemsstat, ikke er blevet anvendt i praksis.

I overensstemmelse med EBA's udtalelser og for at forbedre konvergensen af praksis og sikre, at der kan stilles midler til rådighed til at overholde fristen for tilbagebetaling til indskydere, tilføjes et nyt stk. 11 til artikel 10, der giver indskudsgarantiordningerne fleksibilitet til at anvende alternative finansieringsordninger, der finansieres via private kilder, inden de disponible finansielle midler og midler indsamlet gennem ekstraordinære bidrag anvendes. Desuden vil en sådan fleksibilitet gøre det muligt for indskudsgarantiordningerne at undgå straks at skulle opkræve ekstraordinære bidrag, hvis opkrævning af sådanne bidrag ville bringe den finansielle stabilitet i fare (f.eks. i en systemisk krise). Der er også behov for fuld fleksibilitet for at sætte indskudsgarantiordningerne i stand til at anvende deres midler på den mest effektive måde og undgå et brandsalg af deres aktiver (disponible finansielle midler) i krisetider. Samtidig sikrer bestemmelsen, at finansiering fra offentlige kilder kun kan anvendes som en sidste udvej.

Desuden præciserer det nye stykke i artikel 10 kravene til at sikre en forsvarlig forvaltning af indskudsgarantiordningernes midler og giver EBA mandat til at udarbejde retningslinjer for diversificering af indskudsgarantiordningernes investeringsstrategi. Det giver også mulighed for at placere indskudsgarantiordningernes midler på en særskilt konto i den nationale centralbank eller det nationale finansministerium. Desuden giver den EBA mandat til at udarbejde reguleringsmæssige tekniske standarder for afgrænsningen af de finansielle midler, der er til rådighed for indskudsgarantiordningerne.

Artikel 11 ændres for at præcisere sondringen mellem forebyggende og alternative foranstaltninger. Forebyggende foranstaltninger er indgreb fra indskudsgarantiordningernes side, der finansielt støtter en nødlidende bank, f.eks. i form af garantier, kontante tilførsler, deltagelse i kapitaludvidelse, inden banken opfylder betingelserne for at blive nødlidende eller forventeligt nødlidende med det formål at bevare dens finansielle soliditet. Alternative foranstaltninger er indgreb fra indskudsgarantiordningernes side, der støtter overførslen af den nødlidende banks indskud og aktiver til en anden bank (f.eks. i form af et kontant bidrag til at udfylde hullet mellem aktiver og indskud, garantier) i forbindelse med insolvens for at bevare indskydernes adgang til deres penge.

I artikel 11a fastsættes en række garantier for forebyggende foranstaltninger, og ansvaret for at vurdere, hvordan forebyggende foranstaltninger anvendes, fordeles mellem myndighederne. Dette har til formål at sikre, at anvendelsen af disse foranstaltninger er rettidig, omkostningseffektiv og anvendes konsekvent i alle medlemsstater som forbedringer af den nuværende situation.

Artikel 11b indeholder bestemmelser om de betingelser, der ligger til grund for noten om foranstaltninger, som et kreditinstitut forpligter sig til at træffe for at sikre eller genoprette overholdelsen af tilsynskravene. En sådan note om foranstaltninger bør konsulteres af den kompetente myndighed.

Artikel 11c fastsætter krav til kreditinstitutter, der ikke har opfyldt deres forpligtelser eller undlader at tilbagebetale finansiel støtte, der er ydet sammen med forebyggende foranstaltninger. EBA har mandat til at udarbejde retningslinjer for indholdet af bemærkningen med de foranstaltninger, der er nødvendige for en effektiv gennemførelse af en forebyggende foranstaltning og af afhjælpningsplanen.

Når midler fra indskudsgarantiordningen anvendes til alternative foranstaltninger som omhandlet i artikel 11, stk. 5, fastsætter artikel 11d betingelserne for markedsføring af bankens aktiver, rettigheder og passiver. Denne proces bør harmoniseres for at begrænse de negative virkninger for konkurrencen og gøre det lettere at tiltrække potentielle købere. Dette bør også sikre overensstemmelse med overførselsværktøjerne i henhold til BRRD. I overensstemmelse med BRRD bør procedurerne for likvidation af den resterende del af enheden på en velordnet måde indledes hurtigst muligt.

En minimumsomkostningstest sammenligner omkostningerne ved indgreb fra indskudsgarantiordningernes side for at forhindre en yderligere forværring af en banks finansielle situation eller indskudsgarantiordningens omkostninger ved overførsel af forretningsaktiviteter til en anden bank med omkostningerne ved et hypotetisk scenario med udbetaling af dækkede indskud under likvidation. Dette krav er blevet gennemført forskelligt fra medlemsstat til medlemsstat. En ny artikel 11e præciserer og harmoniserer tilgangen til at udføre minimumsomkostningstesten, som fastsætter det maksimale beløb, som en indskudsgarantiordning kan bidrage med uden for udbetalingerne til finansiering af forebyggende foranstaltninger, afviklingsforanstaltninger og alternative foranstaltninger. Udbetaling af dækkede indskud ved insolvens kan medføre direkte og indirekte omkostninger for indskudsgarantiordningen og dens medlemmer. De direkte omkostninger svarer til det beløb, som indskudsgarantiordningen har anvendt på dens udbetaling minus inddrivelser fra likvidationsproceduren. De indirekte omkostninger bør tage hensyn til genopfyldningen af de midler, som indskudsgarantiordningen har brugt, og de yderligere finansieringsomkostninger for indskudsgarantiordningen i forbindelse med udbetalingen. Når minimumsomkostningstesten udføres med henblik på forebyggende foranstaltninger, bør

betydningen af sådanne foranstaltninger for indskudsgarantiordningens lovbestemte eller kontraktlige mandat også tages i betragtning ved beregningen af den kontrafaktiske udbetaling. Omkostningerne ved indgreb uden for udbetalingerne bør tage hensyn til forventet indtjening, driftsudgifter og potentielle tab i forbindelse med indgrebet. EBA har mandat til at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer metoden til beregning af de lavest mulige omkostninger.

Artikel 14 ændres for at præcisere, at indskudsgarantiordningens beskyttelse også omfatter indskydere i medlemsstater, hvor deres medlemskreditinstitutter udøver retten til fri udveksling af tjenesteydelser. Den fastsætter betingelserne for at give en indskudsgarantiordning i et hjemland mulighed for direkte at godtgøre indskydere i filialer, der er etableret i en anden medlemsstat, og for at give en indskudsgarantiordning i et hjemland mulighed for at fungere som kontaktpunkt for indskydere i kreditinstitutter, der udøver retten til fri udveksling af tjenesteydelser. EBA har mandat til at udarbejde retningslinjer for henholdsvis hjemlandets og værtslandets indskudsgarantiordningers rolle og om de omstændigheder og betingelser, hvorunder en indskudsgarantiordning i et hjemland bør beslutte at godtgøre indskydere i filialer beliggende i en anden medlemsstat. Desuden præciseres de regler, der gælder for beregningen af de midler, der skal overføres, når et medlemsinstitut skifter medlemskab af en indskudsgarantiordning fra en medlemsstat til en anden.

Artikel 15 ændres for at kræve, at filialer af kreditinstitutter, der er etableret i tredjelande, tilslutter sig en indskudsgarantiordning i en medlemsstat, hvis de ønsker at levere banktjenester og modtage berettigede indskud i EU. Ifølge EBA's udtalelse er langt størstedelen af tredjelandsfilialer i EU's medlemsstater allerede medlemmer af en EU-indskudsgarantiordning, enten fordi ordningen for beskyttelse af indskydere i tredjelande anses for ikke at være ækvivalent, eller fordi der ikke er foretaget nogen formel ækvivalensvurdering. Nogle af de resterende filialer var ikke forpligtet til at tilslutte sig en af EU's indskudsgarantiordninger, selv om resultaterne af ækvivalensvurderingen viste, at deres indskyderbeskyttelse ikke var ækvivalent. I overensstemmelse med EBA's henstilling omfatter denne ændring dette medlemskrav og sikrer lige beskyttelse af indskydere i EU-filialer af tredjelandsbanker og i EU-banker og deres filialer i forskellige medlemsstater. Dette øger beskyttelsen af indskydere, da det fjerner risikoen for at have indskud i EU, hvis beskyttelse fra en indskudsgarantiordning uden for EU ikke ville være i overensstemmelse med EU-standarderne (ifølge EBA's udtalelse var fem blandt de 74 filialer uden for EØS i EU ikke medlemmer af en EU-indskudsgarantiordning). Kravet om, at filialer af tredjelandsbanker i EU skal tilslutte sig en EU-indskudsgarantiordning, er også i overensstemmelse med et af hovedformålene med denne revision, nemlig at lette anvendelsen af indskudsgarantiordningernes midler i forbindelse med afvikling.

For at undgå, at indskudsgarantiordningers midler udsættes for økonomiske og finansielle risici i tredjelande, tillader en ny artikel 15a kun, at en indskudsgarantiordning dækker indskydere, der tilhører filialer af medlemsinstitutter beliggende i tredjelande, hvis de indsamlede midler ligger over minimumsmålniveauet.

Artikel 16 ændres for at harmonisere de oplysninger, som bankerne hvert år skal give deres kunder om beskyttelsen af deres indskud. Det skærper også kravene om oplysning til indskydere i tilfælde af fusioner eller andre større omstruktureringer af kreditinstitutter, ændringer i indskudsgarantiordningernes tilknytning og indisponibilitet af indskud på grund af bankernes kritiske finansielle situation. Medlemsstaterne har beføjelse til at kontrollere, om de oplysninger, der gives til indskyderne, er hensigtsmæssige, og EBA har beføjelse til at

udarbejde udkast til reguleringsmæssige standarder for formatet og indholdet af oplysningsskemaet og procedurerne og oplysningerne til indskyderne, også med hensyn til indskud fra kunders midler og til finansiering af terrorisme/hvidvask af penge.

Der indføres en ny artikel 16a for at præcisere reglerne om indberetning og forbedre udvekslingen af oplysninger fra kreditinstituttet til indskudsgarantiordningerne og fra indskudsgarantiordningerne og de udpegede myndigheder til EBA. Det er vigtigt, at indskudsgarantiordningen til enhver tid og efter anmodning modtager oplysninger om indskud, som den forsikrer, fra sine tilsluttede institutter. Dette er nødvendigt for, at indskudsgarantiordningen kan fungere effektivt som krævet i dette direktiv. Disse indberetningskrav er afledt af bankernes eksisterende forpligtelser til at sikre øjeblikkelig identifikation af indskud eller følger af udvidelsen af indskyderbeskyttelsen og er derfor ikke i modstrid med det overordnede mål om at mindske den administrative byrde for kreditinstitutterne. Det er desuden vigtigt, at EBA informeres behørigt om situationer, der opstår, og for hvilke indskudsgarantiordningen kan gribe ind i overensstemmelse med dette direktiv, for at støtte EBA i dens opgaver med at føre tilsyn med det europæiske banksystems finansielle integritet, stabilitet og sikkerhed. EBA tillægges beføjelser til at udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende modellen, procedurerne og indholdet af disse oplysninger.

Medlemsstaterne skal gennemføre disse ændringer senest to år efter ændringsdirektivets ikrafttræden. De nye regler om anvendelsen af sikkerhedsforanstaltninger vedrørende indskudsgarantiordningernes anvendelse af forebyggende foranstaltninger i henhold til artikel 11a kræver organisatoriske ændringer og en gradvis opbygning af den operationelle kapacitet fra indskudsgarantiordningernes og de udpegede myndigheders side, hvilket berettiger en længere gennemførelsesperiode. Under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for institutsikringsordninger, der anerkendes som indskudsgarantiordninger, kan denne gennemførelsesperiode forlænges yderligere.

2023/0115 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2014/49/EU for så vidt angår omfanget af indskudsbeskyttelse, brug af indskudsgarantiordningers midler, grænseoverskridende samarbejde og gennemsigtighed

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[33],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[34],

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank[35],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I overensstemmelse med artikel 19, stk. 5 og 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU[36] har Kommissionen gennemgået anvendelsen og anvendelsesområdet for nævnte direktiv og konkluderet, at målet om beskyttelse af indskydere i Unionen gennem oprettelsen af indskudsgarantiordninger for det meste er blevet opfyldt. Kommissionen konkluderede imidlertid også, at der er behov for at afhjælpe de resterende huller i indskyderbeskyttelsen og forbedre indskudsgarantiordningernes funktion, samtidig med at reglerne for andre indgreb fra indskudsgarantiordningers side end udbetalingsprocedurer harmoniseres.

(2) Manglende overholdelse af forpligtelserne til at betale bidrag til indskudsgarantiordninger eller til at give oplysninger til indskydere og indskudsgarantiordninger kan underminere målet om indskyderbeskyttelse. indskudsgarantiordninger eller, hvor det er relevant, udpegede myndigheder kan pålægge bøder for forsinket betaling af bidrag. Det er vigtigt at forbedre koordineringen mellem indskudsgarantiordninger, udpegede og kompetente myndigheder med henblik på at træffe håndhævelsesforanstaltninger over for et kreditinstitut, der ikke opfylder sine forpligtelser. Selv om de kompetente

33 EUT C […] af […], s. […].
34 EUT C […] af […], s. […].
35 EUT C […] af […], s. […].
36 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (omarbejdning) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

myndigheders anvendelse af tilsyns- og håndhævelsesforanstaltninger over for kreditinstitutter er reguleret i national lovgivning og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU[37], er det nødvendigt at sikre, at de udpegede myndigheder rettidigt underretter de kompetente myndigheder om enhver overtrædelse af kreditinstitutters forpligtelser i henhold til reglerne om indskudsbeskyttelse.

(3) For at støtte yderligere konvergens i indskudsgarantiordningernes praksis og hjælpe dem med at teste deres modstandsdygtighed bør Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) udstede retningslinjer for udførelsen af stresstest af deres systemer.

(4) I henhold til artikel 5, stk. 1, litra d), i direktiv 2014/49/EU er indskud i visse finansieringsinstitutter, herunder investeringsselskaber, udelukket fra indskudsgarantiordningens dækning. De midler, som disse finansielle institutioner modtager fra deres kunder, og som de deponerer i et kreditinstitut på deres kunders vegne som led i udøvelsen af de tjenesteydelser, de tilbyder, bør dog beskyttes på visse betingelser

(5) Viften af indskydere, der i øjeblikket er beskyttet gennem tilbagebetaling fra en indskudsgarantiordning, er motiveret af ønsket om at beskytte ikke-professionelle investorer, mens professionelle investorer anses for ikke at have behov for en sådan beskyttelse. Derfor er de offentlige myndigheder blevet udelukket fra dækningen. De fleste offentlige myndigheder (som i nogle medlemsstater omfatter skoler og hospitaler) kan imidlertid ikke betragtes som professionelle investorer. Det er derfor nødvendigt at sikre, at indskud fra alle ikke-professionelle investorer, herunder offentlige myndigheder, kan drage fordel af den beskyttelse, som en indskudsgarantiordning giver.

(6) Indskud som følge af visse begivenheder, herunder transaktioner vedrørende fast ejendom i forbindelse med private beboelsesejendomme eller udbetaling af visse forsikringsydelser, kan midlertidigt føre til store indskud. Derfor forpligter artikel 6, stk. 2, i direktiv 2014/49/EU på nuværende tidspunkt medlemsstaterne til at sikre, at indskud som følge af disse begivenheder beskyttes over 100 000 EUR i mindst tre måneder, men ikke længere end 12 måneder fra det tidspunkt, hvor beløbet er krediteret, eller fra det tidspunkt, hvor sådanne indskud kan overføres juridisk. For at harmonisere indskyderbeskyttelsen i Unionen og mindske den administrative kompleksitet og retsusikkerheden i forbindelse med omfanget af beskyttelsen af sådanne indskud er det nødvendigt at justere deres beskyttelse til mindst 500 000 EUR med en harmoniseret varighed på seks måneder ud over dækningsniveauet på 100 000 EUR.

(7) Under en transaktion vedrørende fast ejendom kan midlerne passere gennem forskellige konti forud for den faktiske afvikling af transaktionen. For at beskytte indskydere, der foretager transaktioner vedrørende fast ejendom på en ensartet måde, bør beskyttelsen af midlertidigt høje saldi derfor finde anvendelse på provenuet fra et salg og på de midler, der deponeres med henblik på køb af en privat beboelsesejendom på kort sigt.

---

[37] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

(8) For at sikre rettidig udbetaling af det beløb, der skal tilbagebetales af en indskudsgarantiordning, og for at forenkle de administrative regler og beregningsreglerne bør beføjelsen til at tage hensyn til forfaldne forpligtelser ved beregningen af det beløb, der skal tilbagebetales, fjernes.

(9) Det er nødvendigt at optimere indskudsgarantiordningernes operationelle kapacitet og mindske deres administrative byrde. Det bør derfor fastslås, at det, når det drejer sig om identifikation af indskydere, der har ret til indskud på modtagernes konti, eller vurdering af, om indskydere er berettiget til sikring af en midlertidigt høj saldo, fortsat er indskydernes og kontohavernes ansvar med egne midler at påvise deres ret.

(10) Visse indskud kan være underlagt en længere tilbagebetalingsperiode, fordi de kræver, at indskudsgarantiordningerne kontrollerer kravet om tilbagebetaling. For at harmonisere reglerne i hele Unionen bør tilbagebetalingsperioden begrænses til 20 arbejdsdage efter modtagelsen af den relevante dokumentation.

(11) De administrative omkostninger i forbindelse med tilbagebetaling af små beløb på inaktive konti kan opveje fordelene for indskyderen. Det er derfor nødvendigt at præcisere, at indskudsgarantiordningerne ikke bør være forpligtet til at tage aktive skridt til at tilbagebetale indskud på sådanne konti under visse tærskler, der bør fastsættes på nationalt plan. Indskydernes ret til at kræve et sådant beløb bør dog bevares. Hvis den samme indskyder også har andre aktive konti, bør indskudsgarantiordningerne desuden medtage dette beløb i beregningen af det beløb, der skal tilbagebetales.

(12) Indskudsgarantiordningerne har forskellige metoder til at tilbagebetale indskydere, lige fra kontante udbetalinger til elektroniske overførsler. For at sikre sporbarheden af tilbagebetalingsprocessen fra indskudsgarantiordningerne og for at være i overensstemmelse med målene i Unionens ramme for forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme bør tilbagebetaling via kreditoverførsler imidlertid være standardudbetalingsmetoden, når tilbagebetalingen overstiger 10 000 EUR.

(13) Finansielle institutioner er udelukket fra indskudsbeskyttelse. Visse finansielle institutioner, herunder e-pengeinstitutter, betalingsinstitutter og investeringsselskaber, indsætter imidlertid også midler modtaget fra deres kunder på bankkonti, ofte på midlertidig basis, for at overholde beskyttelsesforpligtelserne i overensstemmelse med sektorlovgivningen, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF[38], Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366[39] og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU[40]. I betragtning af disse finansielle institutioners voksende rolle bør indskudsgarantiordningerne beskytte sådanne indskud på betingelse af, at disse kunder er identificeret eller identificerbare.

---

38 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).

39 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

40 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (omarbejdning) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

(14) Finansielle institutioners kunder ved ikke altid, hvilket kreditinstitut finansieringsinstituttet har valgt at deponere deres midler i. Indskudsgarantiordningerne bør derfor ikke aggregere sådanne indskud med et indskud, som de samme kunder kan have i det samme kreditinstitut, som finansieringsinstituttet har placeret deres indskud i. Kreditinstitutter kender muligvis ikke de kunder, der har ret til det beløb, der står på kundekonti, eller er ikke i stand til at kontrollere og registrere individuelle oplysninger om disse kunder. Afhængigt af den finansielle institutions type og forretningsmodel kan der være omstændigheder, hvor en direkte tilbagebetaling til kunden kan bringe kontohaveren i fare. Indskudsgarantiordningerne bør derfor have mulighed for at tilbagebetale beløb til en kundekonto, som kontohaveren har åbnet i et andet kreditinstitut til fordel for hver kunde, når visse kriterier er opfyldt. For at undgå risikoen for dobbelt betaling i disse situationer bør eventuelle fordringer, som kunder har i forbindelse med beløb, som kontohaveren opbevarer på deres vegne, reduceres med det beløb, som indskudsgarantiordningen refunderer disse kunder direkte. EBA bør derfor udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de tekniske detaljer vedrørende identifikation af kunder med henblik på tilbagebetaling, kriterierne for tilbagebetaling til kontohaveren til fordel for hver kunde eller kunden direkte og reglerne for at undgå flere krav på udbetalinger til samme modtager.

(15) Når indskudsgarantiordninger godtgør indskydere, kan de støde på situationer, der giver anledning til bekymringer vedrørende hvidvask af penge. Indskudsgarantiordningerne bør derfor tilbageholde udbetalingen til en indskyder, når de underrettes om, at en finansiel efterretningsenhed har suspenderet en bank- eller betalingskonto i overensstemmelse med de gældende regler om bekæmpelse af hvidvask af penge.

(16) Artikel 9 i direktiv 2014/49/EU fastsætter, at hvis en indskudsgarantiordning foretager betalinger i forbindelse med afviklingsprocedurer, bør den have et krav over for det relevante kreditinstitut på et beløb svarende til dets betalinger, og dette krav bør være ligestillet med dækkede indskud. Denne bestemmelse sondrer ikke mellem en indskudsgarantiordnings bidrag, når der anvendes et open bank-bail-in-værktøj, og indskudsgarantiordningens bidrag til finansieringen af en overførselsstrategi (virksomhedssalgs- eller broinstitutværktøjet) efterfølges af likvidation af den resterende del af enheden. For at sikre klarhed og retssikkerhed med hensyn til eksistensen og størrelsen af en indskudsgarantiordnings krav i forskellige scenarier er det nødvendigt at præcisere, at når indskudsgarantiordningen bidrager til at støtte anvendelsen af virksomhedssalgs- eller broinstitutværktøjet eller alternative foranstaltninger, hvorved et sæt af kreditinstituttets aktiver, rettigheder og forpligtelser, herunder indskud, overføres til en modtager, bør denne indskudsgarantiordning have et krav mod den resterende del af enheden i dens efterfølgende likvidationsprocedurer i henhold til national ret. For at sikre, at kreditinstituttets aktionærer og kreditorer i den resterende enhed reelt absorberer kreditinstituttets tab og forbedrer muligheden for tilbagebetaling ved insolvens til indskudsgarantiordningen, bør dennes krav have samme prioritet som indskydernes krav. Hvis det åbne bankbail-in-værktøj anvendes (dvs. kreditinstituttet fortsætter sine aktiviteter), bidrager indskudsgarantiordningen med det beløb, hvormed dækkede indskud ville være blevet nedskrevet eller konverteret for at absorbere tabene i det pågældende kreditinstitut, hvis dækkede indskud havde været omfattet af bail-in. indskudsgarantiordningens bidrag bør derfor ikke føre til et krav mod det institut, der er under afvikling, da det ville fjerne formålet med indskudsgarantiordningens bidrag.

(17) For at sikre konvergens mellem indskudsgarantiordningernes praksis og retssikkerhed for indskydere til at kræve deres indskud og for at undgå operationelle hindringer for indskudsgarantiordninger er det vigtigt at fastsætte en tilstrækkelig lang periode, inden for hvilken indskyderne kan kræve tilbagebetaling af deres indskud i de tilfælde, hvor indskudsgarantiordningen ikke har refunderet indskyderne inden for de frister, der er fastsat i artikel 8 i direktiv 2014/49/EU i tilfælde af en udbetaling.

(18) I henhold til artikel 10, stk. 2, i direktiv 2014/49/EU skal medlemsstaterne sikre, at en indskudsgarantiordnings disponible finansielle midler senest den 3. juli 2024 når et målniveau på 0,8 % af medlemmernes dækkede indskud. For objektivt at vurdere, om indskudsgarantiordningerne opfylder dette krav, bør der fastsættes en klar referenceperiode for at bestemme størrelsen af de dækkede indskud og indskudsgarantiordningernes disponible finansielle midler.

(19) For at sikre indskudsgarantiordningernes modstandsdygtighed bør deres midler stamme fra stabile og uigenkaldelige bidrag. Visse kilder til finansiering af indskudsgarantiordninger, herunder lån og forventede inddrivelser, er for betingede til at blive bogført som bidrag til at nå indskudsgarantiordningens målniveau. For at harmonisere indskudsgarantiordningernes betingelser for opfyldelsen af deres målniveau og for at sikre, at indskudsgarantiordningernes disponible finansielle midler finansieres med bidrag fra branchen, bør der skelnes mellem midler, der betragtes som egnede til at opfylde målniveauet, og midler, der betragtes som supplerende finansieringskilder. Udgående pengestrømme fra indskudsgarantiordninger, herunder forventede tilbagebetalinger af lån, kan planlægges og indregnes i regelmæssige bidrag fra indskudsgarantiordningens medlemmer og bør derfor ikke føre til et fald i de disponible finansielle midler til under målniveauet. Det er derfor nødvendigt at præcisere, at efter at målniveauet er nået for første gang, bør kun et underskud i indskudsgarantiordningens disponible finansielle midler forårsaget af en indskudsgarantiordnings indgriben (udbetaling eller forebyggende foranstaltninger, afviklingsforanstaltninger eller alternative foranstaltninger) udløse en seksårig genopfyldningsperiode. For at sikre ensartet anvendelse bør EBA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer metoden til indskudsgarantiordningernes beregning af målniveauet.

(20) En indskudsgarantiordnings disponible finansielle midler bør være umiddelbart anvendelige til at imødegå pludselige udbetalingshændelser eller andre indgreb. I betragtning af de forskellige praksisser i Unionen er det hensigtsmæssigt at fastsætte krav til indskudsgarantiordningernes investeringsstrategi for at afbøde eventuelle negative konsekvenser for en indskudsgarantiordnings evne til at opfylde sit mandat. Hvis en indskudsgarantiordning ikke har kompetence til at fastlægge investeringsstrategien, bør den myndighed eller det organ eller den enhed i medlemsstaten, der er ansvarlig for at fastlægge investeringsstrategien, ved fastlæggelsen af denne investeringsstrategi også overholde principperne om diversificering og investeringer i aktiver med lav risiko. For at bevare indskudsgarantiordningens fulde operationelle uafhængighed og fleksibilitet med hensyn til adgang til dens midler, hvor midler fra indskudsgarantiordningen deponeres hos statskassen, bør disse midler øremærkes og placeres på en særskilt konto.

(21) Muligheden for at øge en indskudsgarantiordnings disponible finansielle midler gennem obligatoriske bidrag, som medlemsinstitutterne betaler til eksisterende ordninger med obligatoriske bidrag, der er oprettet af en medlemsstat til dækning af omkostningerne i forbindelse med systemiske risici, er aldrig blevet anvendt og bør derfor udgå.

(22) Det er nødvendigt at forbedre indskyderbeskyttelsen og samtidig undgå et brandsalg af en indskudsgarantiordnings aktiver og begrænse eventuelle negative procykliske virkninger for banksektoren som følge af opkrævningen af ekstraordinære bidrag. Iindskudsgarantiordningerne bør derfor have mulighed for at anvende alternative finansieringsordninger, der gør det muligt for dem til enhver tid at opnå kortfristet finansiering fra andre kilder end bidrag, herunder inden de anvender deres disponible finansielle midler og midler indsamlet gennem ekstraordinære bidrag. Da kreditinstitutterne primært bør bære omkostningerne ved og ansvaret for finansieringen af indskudsgarantiordninger, bør alternative finansieringsordninger med offentlige midler kun anvendes som en sidste udvej.

(23) For at sikre tilstrækkeligt diversificerede investeringer af indskudsgarantiordningers midler og konvergerende praksis bør EBA udstede retningslinjer for at vejlede indskudsgarantiordningerne i denne henseende.

(24) Selv om indskudsgarantiordningernes primære rolle er at tilbagebetale dækkede indskydere, kan indgreb uden for udbetaling vise sig at være mere omkostningseffektive for indskudsgarantiordningerne og sikre uafbrudt adgang til indskud ved at lette overførselsstrategier. Indskudsgarantiordninger kan være forpligtet til at bidrage til afviklingen af kreditinstitutter. Desuden kan indskudsgarantiordningerne i nogle medlemsstater finansiere forebyggende foranstaltninger for at genoprette kreditinstitutternes langsigtede levedygtighed eller alternative foranstaltninger i tilfælde af insolvens. Selv om sådanne forebyggende og alternative foranstaltninger i væsentlig grad kan forbedre beskyttelsen af indskud, er det nødvendigt at underlægge sådanne foranstaltninger passende sikkerhedsforanstaltninger, herunder i form af en harmoniseret minimumsomkostningstest, for at sikre lige vilkår og sådanne foranstaltningers effektivitet og omkostningseffektivitet. Sådanne sikkerhedsforanstaltninger bør kun gælde for interventioner, der finansieres med indskudsgarantiordningens disponible finansielle midler, som reguleres i henhold til dette direktiv.

(25) Foranstaltninger til forebyggelse af et kreditinstituts sammenbrud gennem tilstrækkeligt tidlige indgreb kan spille en effektiv rolle i kontinuiteten af krisestyringsværktøjer for at bevare indskydernes tillid og finansielle stabilitet. Disse foranstaltninger kan antage forskellige former — kapitalstøtteforanstaltninger gennem kapitalgrundlagsinstrumenter (herunder egentlige kernekapitalinstrumenter) eller andre kapitalinstrumenter, garantier eller lån. Indskudsgarantiordningerne har anvendt disse foranstaltninger forskelligt. For at sikre kontinuiteten i krisestyringsværktøjerne og anvendelsen af forebyggende foranstaltninger på en måde, der er i overensstemmelse med afviklingsrammen og statsstøttereglerne, er det nødvendigt at præcisere tidsplanen og betingelserne for deres anvendelse. Forebyggende foranstaltninger er ikke egnede til at absorbere tab, der er lidt, når kreditinstituttet allerede er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og bør anvendes tidligt til at forhindre en forværring af bankens finansielle situation. De udpegede myndigheder bør derfor kontrollere, om betingelserne for et sådant indgreb fra en indskudsgarantiordnings side er opfyldt. Endelig bør disse betingelser for anvendelse af indskudsgarantiordningers disponible finansielle midler ikke berøre den kompetente myndigheds vurdering af, om en

institutsikringsordning opfylder kriterierne i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013[41].

(26) For at sikre, at de forebyggende foranstaltninger når deres mål, bør kreditinstitutterne forpligtes til at udarbejde en note med en beskrivelse af de foranstaltninger, de forpligter sig til at træffe. Udarbejdelsen af en sådan note bør ikke være så byrdefuld og tidskrævende, at kreditinstituttet ikke kan sikre, at indskudsgarantiordningen har mulighed for at gribe ind tidligt nok. Den note, der ledsager de forebyggende foranstaltninger, bør derfor have form af et tilstrækkeligt kort forklarende dokument. En sådan note bør indeholde alle elementer, der har til formål at forhindre udstrømning af midler og styrke kreditinstituttets kapital- og likviditetsposition, således at kreditinstituttet kan opfylde alle relevante tilsynsmæssige og andre reguleringsmæssige krav på et fremadrettet grundlag. En sådan note bør derfor indeholde foranstaltninger til at rejse kapital, herunder regler om udstedelse af rettigheder, frivillig konvertering af efterstillede gældsinstrumenter, passivforvaltning, kapitalgenererende salg af aktiver, securitisering af porteføljer og tilbageholdelse af indtjening, herunder forbud mod udbyttebetalinger og forbud mod erhvervelse af andele i virksomheder. Af samme grund bør kreditinstitutterne under gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i noten, også styrke deres likviditetspositioner og afstå fra aggressiv handelspraksis og fra tilbagekøb af egne aktier eller indkaldte hybride kapitalinstrumenter. En sådan note bør også indeholde en exitstrategi for alle modtagne støtteforanstaltninger. De kompetente myndigheder er bedst placeret til at blive hørt om relevansen og troværdigheden af de foranstaltninger, der er omhandlet i notatet. For at sikre, at indskudsgarantiordningens udpegede myndigheder, der anmodes om at finansiere en forebyggende foranstaltning fra kreditinstituttets side, kan vurdere, at alle betingelser for forebyggende foranstaltninger er opfyldt, bør de kompetente myndigheder samarbejde med de udpegede myndigheder. For at sikre en konsekvent tilgang til anvendelsen af forebyggende foranstaltninger i hele Unionen bør EBA udstede retningslinjer for at bistå kreditinstitutterne med at udarbejde en sådan note.

(27) For at sikre, at kreditinstitutter, der modtager støtte fra indskudsgarantiordninger i form af forebyggende foranstaltninger, opfylder deres forpligtelser, bør de kompetente myndigheder anmode de kreditinstitutter, der ikke har opfyldt deres forpligtelser, om en afhjælpningsplan. Hvis en kompetent myndighed er af den opfattelse, at foranstaltningerne i afhjælpningsplanen ikke er i stand til at opnå kreditinstituttets langsigtede levedygtighed, bør indskudsgarantiordningen ikke yde yderligere forebyggende støtte til kreditinstituttet. For at sikre en konsekvent tilgang til anvendelsen af forebyggende foranstaltninger i hele Unionen bør EBA udstede retningslinjer for at bistå kreditinstitutterne med at udarbejde en sådan afhjælpningsplan.

(28) For at undgå skadelige virkninger for konkurrencen og det indre marked er det nødvendigt at fastsætte, at de relevante organer, der repræsenterer et kreditinstitut i forbindelse med national insolvensbehandling (likvidator, midlertidig bobestyrer, administrator eller andre), i tilfælde af alternative foranstaltninger i tilfælde af insolvens bør træffe foranstaltninger til markedsføring af kreditinstituttets eller en del af kreditinstituttets virksomhed i en åben, gennemsigtig og ikke-diskriminerende

[41] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

proces, samtidig med at det tilstræbes så vidt muligt at maksimere salgsprisen. Det kreditinstitut eller andre formidlere, der handler på kreditinstituttets vegne, bør anvende regler, som er egnede til markedsføring af aktiver, rettigheder og passiver, som skal overføres til potentielle købere. Under alle omstændigheder bør anvendelsen af statsmidler fortsat være omfattet af de relevante statsstøtteregler i henhold til traktaten, hvor det er relevant.

(29) Da indskudsgarantiordningernes hovedformål er at beskytte dækkede indskud, bør disse kun kunne finansiere andre indgreb end udbetalinger, hvis sådanne indgreb er billigere end udbetalinger. Erfaringerne med anvendelsen af denne regel ("minimumsomkostningstesten") har afsløret flere mangler, da den nuværende ramme ikke indeholder nærmere oplysninger om, hvordan omkostningerne ved disse interventioner fastsættes, og heller ikke om udbetalingsomkostningerne. For at sikre en ensartet anvendelse af minimumsomkostningstesten i hele Unionen er det nødvendigt at specificere beregningen af disse omkostninger. Samtidig er det nødvendigt at undgå alt for strenge betingelser, som i praksis ville hindre anvendelsen af indskudsgarantiordningens midler til andre indgreb end udbetaling. Når indskudsgarantiordningerne foretager vurderingen af de lavest mulige omkostninger, bør de først kontrollere, at omkostningerne til finansiering af den valgte foranstaltning er lavere end omkostningerne ved at refundere dækkede indskud. Metoden til vurdering af de lavest mulige omkostninger bør tage hensyn til den tidsmæssige værdi af pengene.

(30) Likvidation kan være en langvarig proces, hvis effektivitet afhænger af de nationale domstoles effektivitet, insolvensordningerne, de enkelte bankers karakteristika og omstændighederne ved sammenbruddet. For indskudsgarantiordningers indgreb som led i alternative foranstaltninger bør minimumsomkostningstesten baseres på værdiansættelsen af kreditinstituttets aktiver og passiver, jf. artikel 36, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, og det skøn, der er omhandlet i artikel 36, stk. 8, i nævnte direktiv. Den præcise vurdering af inddrivelsen af likvidationsbeløb kan imidlertid være en udfordring i forbindelse med minimumsomkostningstesten ved forebyggende foranstaltninger, som angiveligt finder sted længe før enhver forudsigelig likvidation. Derfor bør den kontrafaktiske minimumsomkostningstest ved forebyggende foranstaltninger justeres i overensstemmelse hermed, og de forventede inddrivelser bør under alle omstændigheder begrænses til et rimeligt beløb baseret på inddrivelser i forbindelse med tidligere udbetalingshændelser.

(31) De udpegede myndigheder bør anslå omkostningerne ved foranstaltningen for indskudsgarantiordningen, herunder efter tilbagebetaling af et lån, en kapitaltilførsel eller anvendelse af en garanti, eksklusive forventet indtjening, driftsomkostninger og potentielle tab, i forhold til en kontrafaktisk situation baseret på et hypotetisk endeligt tab ved afslutningen af insolvensbehandlingen, som bør tage hensyn til inddrivelser fra indskudsgarantiordningen som led i en banks likvidationsprocedure. For at give et rimeligt og mere omfattende billede af de faktiske omkostninger ved indskydernes tilbagebetaling bør skønnet over det tab, der er lidt som følge af tilbagebetalingen af dækkede indskud, omfatte omkostninger, der er indirekte forbundet med godtgørelse til indskydere. Sådanne omkostninger bør omfatte omkostningerne ved genopfyldning af indskudsgarantiordningen og de omkostninger, som denne muligvis skal afholde som følge af anvendelsen af alternativ finansiering. For at sikre konsekvent anvendelse af minimumsomkostningstesten bør EBA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for metoden til beregning af omkostningerne ved forskellige indgreb fra indskudsgarantiordningernes side. For at sikre overensstemmelse mellem

metoden til vurdering af de lavest mulige omkostninger og indskudsgarantiordningens lovbestemte eller kontraktlige mandat for så vidt angår forebyggende foranstaltninger bør EBA ved udarbejdelsen af disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder tage hensyn til relevansen af forebyggende foranstaltninger i metoden til beregning af den kontrafaktiske udbetalingsmetode.

(32) For at forbedre den harmoniserede beskyttelse af indskydere og præcisere de respektive ansvarsområder i hele Unionen bør hjemlandets indskudsgarantiordning sikre udbetaling til indskydere i medlemsstater, hvor de kreditinstitutter, der er medlem af indskudsgarantiordningen, modtager indskud og andre tilbagebetalingspligtige midler ved at tilbyde indskudstjenester på tværs af grænserne uden etablering i værtslandet. For at lette udbetalingstransaktionerne og leveringen af oplysninger til indskyderne bør værtslandets indskudsgarantiordning have mulighed for at fungere som kontaktpunkt for indskydere i kreditinstitutter, der udøver retten til fri udveksling af tjenesteydelser.

(33) Samarbejdet mellem indskudsgarantiordninger i hele Unionen er afgørende for at sikre hurtig og omkostningseffektiv tilbagebetaling til indskydere, når kreditinstitutter yder banktjenester gennem filialer i andre medlemsstater. I betragtning af de teknologiske fremskridt, der fremmer brugen af grænseoverskridende overførsler og fjernidentifikation, bør hjemlandets indskudsgarantiordning have mulighed for at foretage tilbagebetalingerne direkte til indskydere i filialer beliggende i en anden medlemsstat, forudsat at den administrative byrde og omkostningerne er lavere, end hvis tilbagebetalingen ville blive foretaget af værtslandets indskudsgarantiordning. Denne fleksibilitet bør supplere den nuværende samarbejdsmekanisme, der kræver, at værtslandets indskudsgarantiordning tilbagebetaler indskydere i filialer på vegne af hjemlandets indskudsgarantiordning. For at bevare indskydernes tillid i både værts- og hjemlandet bør EBA udstede retningslinjer for at bistå indskudsgarantiordningerne i et sådant samarbejde, bl.a. ved at foreslå en liste over betingelser, hvorunder en indskudsgarantiordning i hjemlandet kan beslutte at refundere indskydere i filialer beliggende i værtslandet.

(34) Kreditinstitutter kan ændre deres tilknytning til en indskudsgarantiordning, fordi de flytter deres hovedsæde til en anden medlemsstat eller konverterer deres datterselskab til en filial eller omvendt. I henhold til artikel 14, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU skal det pågældende kreditinstituts bidrag, der er betalt i løbet af de 12 måneder, der går forud for overførslen, overføres til den anden indskudsgarantiordning i forhold til de overførte dækkede indskud. For at sikre, at overførslen af bidrag til den modtagende indskudsgarantiordning ikke afhænger af divergerende nationale regler om fakturering eller den faktiske dato for betaling af bidrag, bør den oprindelige indskudsgarantiordning beregne det beløb, der skal overføres, på grundlag af skyldige bidrag snarere end betalte bidrag.

(35) Det er nødvendigt at sikre en ensartet beskyttelse af indskydere i hele Unionen, som ikke kan garanteres fuldt ud ved hjælp af en ækvivalensvurderingsordning for indskyderbeskyttelse i tredjelande. Derfor bør filialer i Unionen af et kreditinstitut, der har sit hovedkontor i et tredjeland, tilslutte sig en indskudsgarantiordning i den medlemsstat, hvor de udfører deres indlånsvirksomhed. Dette krav vil også sikre overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU og 2014/59/EU, der har til formål at indføre mere robuste tilsyns- og afviklingsrammer for tredjelandskoncerner, der leverer banktjenester i Unionen. Omvendt bør det undgås, at indskudsgarantiordningerne udsættes for tredjelandes økonomiske og finansielle risici.

Indskud i filialer etableret i tredjelande af kreditinstitutter i Unionen bør derfor ikke beskyttes.

(36) Standardiseret og regelmæssig offentliggørelse af oplysninger øger indskydernes bevidsthed om indskudsbeskyttelse. For at tilpasse oplysningskravene til den teknologiske udvikling bør disse krav tage hensyn til de nye digitale kommunikationskanaler, hvor kreditinstitutter interagerer med indskydere. Indskyderne bør gives klare og ensartede oplysninger, der forklarer deres indskudsbeskyttelse, samtidig med at den dermed forbundne administrative byrde for kreditinstitutter eller indskudsgarantiordninger begrænses. EBA bør have mandat til at udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere indholdet og formatet af dels det oplysningsskema for indskydere, som indskyderne skal have hvert år, og dels den skabelon, som enten indskudsgarantiordninger eller kreditinstitutter er forpligtet til at sende indskydere i specifikke situationer, herunder fusioner af kreditinstitutter, konstatering af, at indskud er indisponible, eller tilbagebetaling af kunders indskud.

(37) En fusion af et kreditinstitut eller omdannelse af et datterselskab til filial eller omvendt kan påvirke de centrale elementer i indskyderbeskyttelsen. For at undgå negative virkninger for indskydere, der ville have indskud i begge fusionerende banker, og hvis krav på indskudsdækning ville blive reduceret på grund af ændringer i indskudsgarantiordningernes tilknytning, bør alle indskydere informeres om sådanne ændringer og have ret til at trække deres midler tilbage, uden at at der fratrækkes en dekort, op til et beløb svarende til den tabte dækning af indskud.

(38) For at bevare den finansielle stabilitet, undgå afsmitning og sætte indskyderne i stand til at udøve deres ret til at kræve tilbagebetaling af indskud, når det er relevant, bør de relevante udpegede myndigheder, indskudsgarantiordninger og kreditinstitutter underrette indskyderne om, at indskud bliver indisponible.

(39) For at øge gennemsigtigheden for indskydere og fremme finansiel robusthed og tillid blandt indskudsgarantiordningerne, når de opfylder deres mandat, bør de nuværende indberetningskrav forbedres. På grundlag af de nuværende krav, der sætter indskudsgarantiordningerne i stand til at anmode om alle nødvendige oplysninger fra deres medlemsinstitutter for at forberede sig på udbetaling, bør indskudsgarantiordningerne også kunne anmode om de oplysninger, der er nødvendige for at forberede en udbetaling i forbindelse med grænseoverskridende samarbejde. Efter anmodning fra en indskudsgarantiordning bør medlemsinstitutterne være forpligtet til at give generelle oplysninger om enhver væsentlig grænseoverskridende virksomhed i andre medlemsstater. For at give EBA et passende vifte af oplysninger om udviklingen i indskudsgarantiordningernes disponible finansielle midler og om anvendelsen af disse midler bør medlemsstaterne ligeledes sikre, at indskudsgarantiordningerne hvert år underretter EBA om størrelsen af de dækkede indskud og tilgængelige finansielle midler og underretter EBA om de omstændigheder, der førte til anvendelsen af en indskudsgarantiordnings midler enten til udbetalinger eller andre foranstaltninger. For at afspejle indskudsgarantiordningernes styrkede rolle i styringen af bankkriser, som har til formål at lette anvendelsen af indskudsgarantiordningernes midler i forbindelse med afvikling, bør indskudsgarantiordningerne have ret til at modtage en sammenfatning af kreditinstitutternes afviklingsplaner for at øge deres generelle beredskab til at stille midlerne til rådighed.

(40) Tekniske standarder for finansielle tjenesteydelser bør fremme konsekvent harmonisering og passende beskyttelse af forbrugere i hele Unionen. Da EBA er et organ med en højt specialiseret faglig kompetence, ville det være effektivt og hensigtsmæssigt at lade EBA varetage opgaven med at udarbejde udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ikke indebærer politiske valg, med henblik på Kommissionens vedtagelse.

(41) Kommissionen bør, når det er fastsat i dette direktiv, vedtage de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som EBA udarbejder, ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010[42] for at præcisere følgende: a) de tekniske detaljer vedrørende identifikation af finansielle institutioners kunder med henblik på tilbagebetaling, kriterierne for tilbagebetaling til kontohaveren til fordel for hver kunde eller kunden direkte og reglerne for at undgå flere krav på udbetalinger til samme modtager, b) metoden til minimumsomkostningstesten og c) metoden til beregning af de disponible finansielle midler, der opfylder målniveauet.

(42) Kommissionen bør, når det er fastsat i dette direktiv, vedtage udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som EBA udarbejder, ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at præcisere: a) indholdet og formatet af oplysningsskemaet for indskydere, det oplysningsskema, som enten indskudsgarantiordningerne eller kreditinstitutterne bør sende indskyderne b) de procedurer, der skal følges, når kreditinstitutter giver oplysninger til deres indskudsgarantiordning, og når indskudsgarantiordninger og udpegede myndigheder giver oplysninger til EBA, samt skemaerne for meddelelse af disse oplysninger.

(43) Direktiv 2014/49/EU bør derfor ændres.

(44) For at give filialer af kreditinstitutter med hovedsæde uden for Unionen, som ikke er medlemmer af en indskudsgarantiordning, der er etableret i Unionen, mulighed for at tilslutte sig en EU-indskudsgarantiordning, bør disse filialer have tilstrækkelig tid til at tage de nødvendige skridt til at opfylde dette krav.

(45) Direktiv 2014/49/EU giver medlemsstaterne mulighed for at anerkende en institutsikringsordning som en indskudsgarantiordning, hvis den opfylder betingelserne i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013 og overholder direktiv 2014/49/EU. For at tage hensyn til disse institutsikringsordningers specifikke forretningsmodel, navnlig relevansen af forebyggende foranstaltninger, der er kernen i deres mandat, er det hensigtsmæssigt at give medlemsstaterne mulighed for at tillade institutsikringsordninger at tilpasse sig de nye sikkerhedsforanstaltninger for anvendelse af forebyggende foranstaltninger inden for en periode på seks år. Denne potentielt længere overholdelsesperiode tager hensyn til tidsplanen for opbygningen af en adskilt fond til andre formål relateret til institutsikringsordninger end indskudsforsikring som aftalt mellem Den Europæiske Centralbank, den nationale kompetente myndighed og de relevante IPS'er.

---

[42] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

(46) For at gøre det muligt for indskudsgarantiordninger og udpegede myndigheder at opbygge den nødvendige operationelle kapacitet til at anvende de nye regler om anvendelse af forebyggende foranstaltninger er det hensigtsmæssigt at fastsætte en udskudt anvendelse af disse nye regler.

(47) Målene for dette direktiv, nemlig at sikre ensartet beskyttelse af indskydere i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af de risici, som forskellige nationale tilgange kan medføre for det indre markeds integritet, men kan ved at ændre regler, der allerede er fastsat på EU-plan, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2014/49/EU

I direktiv 2014/49/EU foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Dette direktiv fastsætter regler og procedurer vedrørende oprettelse og drift af indskudsgarantiordninger, dækning og tilbagebetaling af indskud og anvendelse af en indskudsgarantiordnings midler til foranstaltninger, der har til formål at sikre indskydernes adgang til deres indskud."

b) Stk. 2, litra d), affattes således:

"d) kreditinstitutter og filialer af kreditinstitutter, der har deres hovedkontor uden for Unionen, og som er tilsluttet de ordninger, der er omhandlet i dette stykkes litra a), b) eller c)."

2) I artikel 2, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) I nr. 3) affattes den indledende tekst således:

"3) "indskud": et indestående beløb, der hidrører fra indlån eller fra mellemtransaktioner foretaget som led i almindelige bankforretninger, som normalt gennemføres af kreditinstitutter i forbindelse med deres virksomhed, og som skal tilbagebetales af et kreditinstitut på bestemte vilkår fastsat ved lov og ved aftale, herunder et tidsindskud og et opsparingsindskud, med undtagelse af indestående beløb, hvis:".

b) I nr. 13) affattes den indledende tekst således:

"13) "betalingsforpligtelse ": et kreditinstituts uigenkaldelige og fuldt sikrede forpligtelse til at betale en indskudsgarantiordning et pengebeløb, når den indkaldes af den pågældende indskudsgarantiordning, og under forudsætning af at sikkerhedsstillelsen:".

c) Som nr. 19)-23) tilføjes:

"19) "afviklingsmyndighed": en afviklingsmyndighed som defineret i artikel 2, nr. 18), i direktiv 2014/59/EU

20) "kunders indskud": midler, som kontohavere, der er finansielle institutioner som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26), i forordning (EU) nr. 575/2013, deponerer i forbindelse med deres forretninger i et kreditinstitut for deres kunders regning

21) "Unionens statsstøtteregler": de rammebestemmelser, der er etableret ved artikel 107, 108 og 109 i TEUF, samt forordninger og alle EU-retsakter, herunder retningslinjer og meddelelser, der er udstedt eller vedtaget i medfør af artikel 108, stk. 4, eller artikel 109 i TEUF

22) "hvidvask af penge": hvidvask af penge som defineret i artikel 2, nr. 1), i [indsæt venligst henvisning — forslag til hvidvaskforordning — COM/2021/420 final] *

23) "finansiering af terrorisme": finansiering af terrorisme som defineret i artikel 2, nr. 2) [indsæt venligst henvisning — forslag til hvidvaskforordning — COM/2021/420 final]. **".

d) Stk. 3 affattes således:

"3. Aktier i irske "building societies", bortset fra aktier af egenkapitallignende art, som er omfattet af artikel 5, stk. 1, litra b), betragtes som indskud."

---

* [Indsæt venligst den fulde reference — forslag til hvidvaskforordning — COM/2021/420 final].

** [Indsæt venligst den fulde henvisning — forslag til hvidvaskforordning — COM/2021/420 final].

3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

"4. Medlemsstaterne sikrer, at hvis et kreditinstitut ikke opfylder sine forpligtelser som medlem af en indskudsgarantiordning, underretter denne indskudsgarantiordning straks den kompetente myndighed for det pågældende kreditinstitut herom. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed i samarbejde med den pågældende indskudsgarantiordning anvender de tilsynsbeføjelser, der er fastsat i direktiv 2013/36/EU, og uden ophold træffer alle foranstaltninger for at sikre, at det pågældende kreditinstitut opfylder sine forpligtelser, herunder om nødvendigt ved at pålægge administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger i overensstemmelse med de nationale love, der er vedtaget ud over gennemførelsen af bestemmelserne i afsnit VII, kapitel 1, afdeling IV, i direktiv 2013/36/EU."

b) Følgende stk. 4a indsættes:

"4a Medlemsstaterne sikrer, at hvis et kreditinstitut ikke betaler de bidrag, der er omhandlet i artikel 10 og artikel 11, stk. 4, inden for den frist, der er fastsat af indskudsgarantiordningen, opkræver indskudsgarantiordningen i forsinkelsesperioden den lovbestemte rentesats på det skyldige beløb."

c) Stk. 5 og 6 affattes således:

"5. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningen underretter den udpegede myndighed, hvis de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 4 og 4a, ikke formår at genoprette kreditinstituttets overholdelse. Medlemsstaterne

sikrer, at den udpegede myndighed vurderer, om instituttet stadig opfylder betingelserne for fortsat medlemskab af indskudsgarantiordningen, og underretter den kompetente myndighed om resultatet af denne vurdering.

6. Medlemsstaterne sikrer, at hvis den kompetente myndighed beslutter at inddrage tilladelsen i henhold til artikel 18 i direktiv 2013/36/EU, ophører kreditinstituttet med at være medlem af indskudsgarantiordningen. Medlemsstaterne sikrer, at indskud på den dato, hvor et kreditinstitut ophørte med at være medlem af indskudsgarantiordningen, fortsat er dækket af den pågældende indskudsgarantiordning."

d) Stk. 8 udgår.

e) Følgende tilføjes som stk. 13:

"13. Senest den... [OP — Indsæt venligst datoen 36 måneder efter ikrafttræden] udarbejder EBA retningslinjer for anvendelsesområdet, indholdet og procedurerne for de stresstest, der er omhandlet i stk. 10."

4) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres som følger:

i) Indledningen affattes således:

"1. "Følgende kan ikke tilbagebetales via en indskudsgarantiordning:".

ii) Litra c) affattes således:

"c) indskud, der stammer fra transaktioner, i forbindelse med hvilke der er afsagt en straffedom for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme".

iii) Litra e) udgår.

iv) Litra f) affattes således:

"f) indskud, hvis indehaver aldrig er blevet identificeret i henhold til artikel 16 i forordning (EU)... [indsæt en kort henvisning — forslag til hvidvaskforordning — COM/2021/420 final], hvis disse indskud er blevet indisponible, undtagen hvis en indehaver anmoder om udbetaling og beviser, at den manglende identifikation ikke skyldtes vedkommendes handling".

v) Litra j) udgår.

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Uanset stk. 1, litra i), kan medlemsstaterne beslutte, at indskud i små og mellemstore virksomheders personlige pensionsordninger og arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger medtages op til det dækningsniveau, der er fastsat i artikel 6, stk. 1."

5) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 ændres som følger:

i) Indledningen affattes således:

"I tillæg til stk. 1 sikrer medlemsstaterne, at følgende indskud er beskyttet op til mindst 500 000 EUR i seks måneder efter, at beløbet er

krediteret eller fra det øjeblik, hvor de pågældende indskud kan overføres lovligt".

ii) Litra a) affattes således:

"a) indskud, der stammer fra transaktioner vedrørende fast ejendom i forbindelse med private beboelsesejendomme og indskud, der er bestemt til sådanne transaktioner, forudsat at disse transaktioner indgås på kort sigt af en fysisk person, og forudsat at den pågældende fysiske person kan fremlægge dokumentation for en sådan transaktion".

b) Følgende stk. 2a indsættes:

"2a Medlemsstaterne sikrer, at det dækningsniveau, der er fastsat i stk. 2, supplerer det dækningsniveau, der er fastsat i stk. 1."

6) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 5 udgår.

b) Stk. 7 affattes således:

"7. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningen tilbagebetaler renter af indskud, der er påløbet, indtil, men ikke er blevet krediteret eller debiteret, på den dato, hvor en relevant administrativ myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b). Det dækningsniveau, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, eller i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, det dækningsniveau, der er fastsat i nævnte stykke, må ikke overskrides."

7) Følgende indsættes som artikel 7a:

"Artikel 7a

Bevisbyrde i forbindelse med berettigede indskud og berettigelse til indskud

Medlemsstaterne sikrer, at en indskyder eller i givet fald en kontohaver i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, og artikel 7, stk. 3, godtgør, at de pågældende indskud opfylder betingelserne i artikel 6, stk. 2, eller berettigelsen til indskud under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 7, stk. 3."

8) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

"3. Uanset stk. 1 tillader medlemsstaterne indskudsgarantiordninger at anvende en længere tilbagebetalingsperiode for de indskud, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 3, og artikel 8b, som ikke må overstige 20 arbejdsdage fra den dato, hvor disse indskudsgarantiordninger modtog den fuldstændige dokumentation, som de anmodede en indskyder om, med henblik på at undersøge kravene og kontrollere, at betingelserne for tilbagebetaling er opfyldt."

b) Stk. 5 ændres som følger:

i) Litra c) affattes således:

"c) der uanset stk. 9 ikke har været foretaget nogen transaktioner i relation til indskuddet i de seneste 24 måneder (kontoen er inaktiv),

medmindre en indskyder også har indskud på en anden konto, som ikke er inaktiv".

ii) Litra d) udgår.

c) Stk. 8 udgår.

ci) Stk. 9 affattes således:

"9. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne, hvis der ikke har været nogen transaktion vedrørende indskuddet i de seneste 24 måneder, kan fastsætte en tærskel for de administrative omkostninger, som disse indskudsgarantiordninger ville pådrage sig i forbindelse med en sådan tilbagebetaling. Indskudsgarantiordningerne er ikke forpligtet til at tage aktive skridt til at tilbagebetale indskydere under denne tærskel. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne tilbagebetaler indskydere under denne tærskel, hvis disse indskydere anmoder herom."

9) Følgende indsættes som artikel 8a, 8b og 8c:

"Artikel 8a

Tilbagebetaling af indskud på over 10 000 EUR

Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne, når de beløb, der skal tilbagebetales, overstiger 10 000 EUR, godtgør indskyderne via kreditoverførsler som defineret i artikel 2, nr. 20), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU *.

"Artikel 8b

Dækning af kunders indskud

1. Medlemsstaterne sikrer, at kunders indskud er dækket af indskudsgarantiordningerne, hvis alle følgende forhold gør sig gældende:

a) Sådanne indskud foretages på vegne af kunder, der er berettiget til beskyttelse i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, og for disses regning.

b) Sådanne indskud foretages for at adskille kunders midler i overensstemmelse med beskyttelseskravene i EU-retten, der regulerer de aktiviteter, der udføres af de enheder, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra d).

c) De i litra a) omhandlede kunder er identificeret eller identificerbare før den dato, hvor en relevant administrativ myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b).

2. Medlemsstaterne sikrer, at det dækningsniveau, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, finder anvendelse på hver af de kunder, der opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 1, litra c). Uanset artikel 7, stk. 1, tager indskudsgarantiordningen ved fastsættelsen af det beløb, der skal tilbagebetales for en enkelt kunde, ikke hensyn til de samlede indskud, som denne kunde har placeret i det samme kreditinstitut.

3. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne tilbagebetaler dækkede indskud enten til kontohaveren til fordel for hver enkelt kunde eller direkte til kunden.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) de tekniske detaljer vedrørende identifikation af kunder med henblik på tilbagebetaling i overensstemmelse med artikel 8

b) kriterierne og de omstændigheder, hvorunder tilbagebetalingen skal ske direkte til kontohaveren til fordel for hver enkelt kunde eller direkte til kunden

c) reglerne for at undgå flere anmodninger om udbetaling til den samme modtager.

Ved udarbejdelsen af disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder tager EBA hensyn til følgende:

a) de særlige karakteristika ved forretningsmodellen for de forskellige typer finansielle institutioner, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra d)

b) de specifikke krav i den gældende EU-ret, der regulerer aktiviteterne i de finansielle institutioner, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra d), vedrørende behandling af kunders midler.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [OP: Indsæt datoen 12 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 8c

Suspension af tilbagebetalinger i tilfælde af betænkeligheder vedrørende hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme

1. Medlemsstaterne sikrer, at den udpegede myndighed inden for 24 timer fra det tidspunkt, hvor den udpegede myndighed modtog de oplysninger, der er omhandlet i artikel 48, stk. 4, i [indsæt venligst henvisning — forslag til direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge og om ophævelse af direktiv (EU) 2015/849 — COM(2021) 423 final], underretter indskudsgarantiordningen om resultatet af de kundekendskabsprocedurer, der er omhandlet i artikel 15, stk. 4, i forordning (EU).... [Indsæt venligst den fulde henvisning — forslag til hvidvaskforordning — COM/2021/420 final]. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der udveksles mellem den udpegede myndighed og indskudsgarantiordningen, begrænses til de oplysninger, der er strengt nødvendige for varetagelsen af indskudsgarantiordningens opgaver og ansvarsområder i henhold til nærværende direktiv, og at en sådan udveksling af oplysninger overholder kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF**.

2. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne suspenderer den tilbagebetaling, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, hvis en indskyder eller enhver anden person, der er berettiget til beløb på dennes konto, er blevet tiltalt for en lovovertrædelse som følge af eller i forbindelse med hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, indtil der foreligger en domstolsafgørelse.

3. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne suspenderer den tilbagebetaling, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, i samme periode som fastsat i artikel 20 i [indsæt venligst kort henvisning — forslag til et hvidvaskdirektiv om ophævelse af direktiv (EU) 2015/849 — COM(2021) 423 final], hvis de meddeles af den finansielle efterretningsenhed, der er omhandlet i artikel 32 i direktiv (EU) [indsæt venligst henvisning — forslag til et hvidvaskdirektiv om ophævelse af direktiv (EU) 2015/849 — COM(2021) 423 final], at den pågældende enhed har besluttet at suspendere en transaktion eller at nægte samtykke til at gennemføre en sådan transaktion eller at suspendere en bank- eller betalingskonto i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1 eller 2, i direktiv (EU) [indsæt venligst henvisning — forslag til et hvidvaskdirektiv om ophævelse af direktiv (EU) 2015/849 — COM(2021) 423 final].

4. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne ikke holdes ansvarlige for foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med den finansielle efterretningsenheds instrukser. Indskudsgarantiordningerne må kun anvende oplysninger, der modtages fra den finansielle efterretningsenhed, med henblik på dette direktiv.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af

betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 214).

** Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser (EFT L 77 af 27.3.1996, s. 20)."

10) Artikel 9, stk. 2 og 3, affattes således:

"2. Indskudsgarantiordninger, der foretager udbetalinger i henhold til en garantiordning på nationalt plan, med forbehold af de rettigheder, de måtte have i henhold til national ret, har ret til at indtræde i indskydernes rettigheder i likvidations- eller omstruktureringssager for et beløb, der svarer til deres udbetalinger til indskyderne. Indskudsgarantiordninger, der yder et bidrag inden for rammerne af de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 37, stk. 3, litra a) eller b), i direktiv 2014/59/EU, eller i forbindelse med foranstaltninger, der træffes i henhold til artikel 11, stk. 5, i nærværende direktiv, har krav på den resterende del af kreditinstituttet for eventuelle tab som følge af bidrag ydet til afvikling i henhold til artikel 109 i direktiv 2014/59/EU eller i forbindelse med den overførsel, der er foretaget i henhold til artikel 11, stk. 5, i nærværende direktiv i forbindelse med tab, som indskyderne ellers ville have båret. Dette krav har samme prioritet som indskud i henhold til national ret om almindelig insolvensbehandling.

3. Medlemsstaterne sikrer, at indskydere, hvis indskud ikke er blevet tilbagebetalt eller anerkendt af indskudsgarantiordningen inden for de frister, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, og 3, kan kræve tilbagebetaling af deres indskud inden for en periode på 5 år."

11) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 ændres som følger:

i) Følgende afsnit indsættes efter første afsnit:

"Ved beregningen af det målniveau, der er omhandlet i første afsnit, skal referenceperioden ligge mellem den 31. december forud for den dato, hvor målniveauet skal være nået, og denne dato.

Ved afgørelsen af, om indskudsgarantiordningen har nået dette målniveau, tager medlemsstaterne kun hensyn til disponible finansielle midler, der er direkte bidraget af eller inddrevet fra medlemmerne af indskudsgarantiordningen, med fradrag af administrative gebyrer og afgifter. Disse disponible finansielle midler omfatter investeringsindtægter fra midler, som medlemmerne har bidraget med til indskudsgarantiordningen, men omfatter ikke tilbagebetalinger, som berettigede indskydere ikke har gjort krav på i forbindelse med udbetalingsprocedurer, og lån mellem indskudsgarantiordninger."

ii) Tredje afsnit affattes således:

"Når det målniveau, der er omhandlet i første afsnit, er nået for første gang, og de disponible finansielle midler efter udbetaling af indskudsgarantiordningens midler i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, og artikel 11, stk. 2, 3 og 5, er blevet reduceret til mindre end to tredjedele af målniveauet, fastsætter indskudsgarantiordningerne det regelmæssige bidrag på et niveau, der gør det muligt at nå målniveauet inden for 6 år."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. De disponible finansielle midler, som indskudsgarantiordningen tager hensyn til for at nå det målniveau, der er omhandlet i stk. 2, kan omfatte betalingsforpligtelser. Den samlede del af sådanne betalingsforpligtelser må ikke overstige 30 % af de samlede disponible finansielle midler, der er tilvejebragt i overensstemmelse med stk. 2.

EBA udsteder retningslinjer for betalingsforpligtelser med angivelse af kriterier for, hvorvidt disse forpligtelser kan antages."

c) Stk. 4 udgår.

d) Stk. 7 affattes således:

"7. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne, de udpegede myndigheder eller de kompetente myndigheder fastlægger investeringsstrategien for indskudsgarantiordningernes disponible finansielle midler, og at denne investeringsstrategi er i overensstemmelse med princippet om diversificering og investeringer i aktiver med lav risiko."

e) Følgende stk. 7a indsættes:

"7a Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne kan placere alle eller en del af deres disponible finansielle midler hos deres nationale centralbank eller nationale finansforvaltning, forudsat at disse disponible finansielle midler opbevares på en særskilt konto, og at de er umiddelbart tilgængelige for indskudsgarantiordningen i overensstemmelse med artikel 11 og 12."

f) Stk. 10 udgår.

g) Følgende tilføjes som stk. 11, 12 og 13:

"11. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne i forbindelse med de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, 2, 3 og 5, kan anvende midler fra de alternative finansieringsordninger, der er omhandlet i artikel 10, stk. 9, og som ikke finansieres med offentlige midler, inden de disponible finansielle midler anvendes, og inden de ekstraordinære bidrag, der er omhandlet i artikel 10, stk. 8, opkræves. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne kun anvender alternative finansieringsordninger, der finansieres med offentlige midler, som en sidste udvej.

12. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) metoden til beregning af disponible finansielle midler, der opfylder det målniveau, der er omhandlet i stk. 2, herunder afgrænsningen af indskudsgarantiordningernes disponible finansielle midler og kategorierne af disponible finansielle midler, der stammer fra indskudte midler

b) nærmere oplysninger om processen for at nå det målniveau, der er omhandlet i stk. 2, efter at en indskudsgarantiordning har anvendt disponible finansielle midler i overensstemmelse med artikel 11.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [OP: Indsæt datoen 24 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

13. Senest den [OP: Indsæt datoen 24 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] udarbejder EBA retningslinjer for at bistå indskudsgarantiordningerne med diversificeringen af deres disponible finansielle midler og for, hvordan indskudsgarantiordningerne kan investere i aktiver med lav risiko af relevans for indskudsgarantiordningernes disponible finansielle midler."

12) Artikel 11 affattes således:

"Artikel 11

Anvendelse af midlerne

1. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne primært anvender de disponible finansielle midler, der er omhandlet i artikel 10, til at tilbagebetale indskydere i overensstemmelse med artikel 8, uden at dette berører anvendelsen af yderligere finansielle midler indsamlet af indskudsgarantiordningerne til opfyldelse af andre mandater end indskyderbeskyttelse i henhold til nærværende direktiv.

2. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne anvender de disponible finansielle midler til at finansiere afviklingen af kreditinstitutter i overensstemmelse med artikel 109 i direktiv 2014/59/EU. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne fastsætter det beløb, som en indskudsgarantiordning skal bidrage med til finansiering af afvikling af kreditinstitutter, efter at disse afviklingsmyndigheder har hørt indskudsgarantiordningen om resultaterne af den minimumsomkostningstest, der er omhandlet i artikel 11e i nærværende direktiv.

3. Medlemsstaterne kan tillade indskudsgarantiordningerne at anvende de disponible finansielle midler til forebyggende foranstaltninger som omhandlet i artikel 11a til fordel for et kreditinstitut, hvis alle følgende forhold gør sig gældende:

a) Ingen af de forhold, der er omhandlet i artikel 32, stk. 4, i direktiv 2014/59/EU, gør sig gældende.

b) Indskudsgarantiordningen har bekræftet, at omkostningerne ved foranstaltningen ikke overstiger omkostningerne til tilbagebetaling af indskydere som beregnet i overensstemmelse med artikel 11e.

c) Alle betingelserne i artikel 11a og 11b er opfyldt.

4. Hvis de disponible finansielle midler anvendes til forebyggende foranstaltninger som omhandlet i artikel 11a, indbetaler de tilsluttede kreditinstitutter straks de midler til indskudsgarantiordningen, der er blevet anvendt til sådanne foranstaltninger, om nødvendigt i form af ekstraordinære bidrag, hvis et af følgende forhold gør sig gældende:

a) Der opstår et behov for at tilbagebetale indskyderne, og indskudsgarantiordningens disponible finansielle midler beløber sig til mindre end to tredjedele af målniveauet.

b) Indskudsgarantiordningens disponible finansielle midler falder til under 25 % af målniveauet.

5. Hvis et kreditinstitut afvikles i overensstemmelse med artikel 32b i direktiv 2014/59/EU med henblik på at forlade markedet eller indstille sin bankvirksomhed, kan medlemsstaterne tillade indskudsgarantiordningerne at anvende de disponible finansielle midler til alternative foranstaltninger for at bevare indskydernes adgang til deres indskud, herunder overførsel af aktiver og passiver og overførsel af indskudsbeholdning, forudsat at indskudsgarantiordningen bekræfter, at omkostningerne ved foranstaltningen ikke overstiger omkostningerne ved at tilbagebetale indskyderne som beregnet i overensstemmelse med artikel 11e i nærværende direktiv, og at alle betingelserne i artikel 11d i dette direktiv er opfyldt."

13) Følgende indsættes som artikel 11a-11e:

"Artikel 11a

Forebyggende foranstaltninger

1. Hvis medlemsstaterne tillader anvendelse af indskudsgarantiordningernes midler til forebyggende foranstaltninger som omhandlet i artikel 11, stk. 3, sikrer medlemsstaterne, at indskudsgarantiordningerne anvender de disponible finansielle midler til de forebyggende foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Et kreditinstituts anmodning om finansiering af sådanne forebyggende foranstaltninger ledsages af en note med foranstaltninger som omhandlet i artikel 11b.

b) Kreditinstituttet har hørt den kompetente myndighed om de påtænkte foranstaltninger i den i artikel 11b omhandlede note.

c) Indskudsgarantiordningens anvendelse af forebyggende foranstaltninger er knyttet til betingelser, der pålægges det støttede kreditinstitut, og som mindst indebærer strengere risikoovervågning af kreditinstituttet og større kontrolrettigheder for indskudsgarantiordningen.

d) Indskudsgarantiordningens anvendelse af forebyggende foranstaltninger er betinget af kreditinstituttets tilsagn om at sikre adgang til dækkede indskud.

e) De tilsluttede kreditinstitutter kan betale de ekstraordinære bidrag i overensstemmelse med artikel 11, stk. 4.

f) Kreditinstituttet opfylder sine forpligtelser i henhold til nærværende direktiv og har godtgjort alle tidligere forebyggende foranstaltninger fuldt ud.

2. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne har indført overvågningssystemer og beslutningsprocedurer, der er hensigtsmæssige for udvælgelse og gennemførelse af forebyggende foranstaltninger og overvågning af tilknyttede risici.

3. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne kun kan gennemføre forebyggende foranstaltninger, hvis den udpegede myndighed har bekræftet, at alle betingelserne i stk. 1 er opfyldt. Den udpegede myndighed underretter den kompetente myndighed og afviklingsmyndigheden.

4. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningen, der anvender sine disponible finansielle midler til kapitalstøtteforanstaltninger, overfører sine beholdninger af

aktier eller andre kapitalinstrumenter i det støttede kreditinstitut til den private sektor, så snart de kommercielle og finansielle forhold tillader det.

Artikel 11b

Note, der ledsager forebyggende foranstaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutter, der anmoder en indskudsgarantiordning om at finansiere forebyggende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, forelægger den kompetente myndighed en note til høring med foranstaltninger, som disse kreditinstitutter forpligter sig til at gennemføre for at sikre eller genoprette overholdelse af de tilsynskrav, der gælder for det pågældende kreditinstitut, og som er fastsat i direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013.

2. Den i stk. 1 omhandlede note skal indeholde foranstaltninger til at afbøde risikoen for en forværring af den finansielle soliditet og styrke kreditinstituttets kapital- og likviditetsposition.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den i stk. 1 omhandlede note i tilfælde af en kapitalstøtteforanstaltning identificerer alle de foranstaltninger til tilvejebringelse af kapital, der kan gennemføres, herunder sikkerhedsforanstaltninger, der forhindrer udgående pengestrømme, en fremadrettet vurdering af kapitalgrundlaget og en efterfølgende fastlæggelse af det kapitalunderskud, som indskudsgarantiordningen skal dække.

4. Medlemsstaterne sikrer, at den i stk. 1 omhandlede note i tilfælde af en likviditetsstøtteforanstaltning indeholder en klart specificeret tidsplan for kreditinstituttets tilbagebetaling af midler, der er modtaget som led i de forebyggende foranstaltninger.

5. Hvis det er relevant, sikrer medlemsstaterne, at de foranstaltninger, der er beskrevet i den i stk. 1 omhandlede note, er i overensstemmelse med den kapitalbevaringsplan, der er omhandlet i artikel 142 i direktiv 2013/36/EU.

6. Hvis Unionens statsstøtteregler finder anvendelse, sikrer medlemsstaterne, at de foranstaltninger, der er beskrevet i den i stk. 1 omhandlede note, er i overensstemmelse med den omstruktureringsplan, som kreditinstituttet skal forelægge Kommissionen i henhold til disse rammebestemmelser.

Artikel 11c

Afhjælpningsplan

1. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningen uden ophold underretter den kompetente myndighed, hvis kreditinstituttet ikke opfylder de forpligtelser, der er beskrevet i den note, der er omhandlet i artikel 11b, stk. 1, eller undlader at tilbagebetale det beløb, der er ydet i henhold til de forebyggende foranstaltninger, ved udløb.

2. I den situation, der er omhandlet i stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at den kompetente myndighed anmoder kreditinstituttet om at forelægge en afhjælpningsplan, der beskriver de skridt, kreditinstituttet vil tage for at sikre eller genoprette overholdelsen af tilsynskravene, sikre dets langsigtede levedygtighed og tilbagebetale det skyldige beløb, som indskudsgarantiordningen har bidraget med til den forebyggende foranstaltning, samt den tilhørende tidsramme.

3. Hvis den kompetente myndighed ikke finder det godtgjort, at afhjælpningsplanen er troværdig eller gennemførlig, må indskudsgarantiordningen ikke træffe yderligere forebyggende foranstaltninger over for det pågældende kreditinstitut.

4. Senest den [OP: Indsæt datoen 42 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] udsteder EBA retningslinjer, der fastsætter elementer i den note, der ledsager de forebyggende foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 11b, stk. 1, og den afhjælpningsplan, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

Artikel 11d

Gennemsigtighed i markedsføringsprocessen for alternative foranstaltninger

1. Hvis medlemsstaterne tillader anvendelse af indskudsgarantiordningernes midler til de alternative foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 5, sikrer de, at kreditinstitutterne, når indskudsgarantiordningerne finansierer sådanne foranstaltninger, markedsfører eller træffer foranstaltninger til markedsføring af de aktiver, rettigheder og forpligtelser, som kreditinstitutterne har til hensigt at overføre. Uden at det berører Unionens statsstøtteregler, skal en sådan markedsføring være i overensstemmelse med følgende:

a) markedsføringen er åben og gennemsigtig og ikke giver et forkert billede af de aktiver, rettigheder og forpligtelser, der skal overføres

b) markedsføringen hverken begunstiger eller forskelsbehandler potentielle købere og giver ikke en potentiel køber nogen fordele

c) markedsføringen er fri for interessekonflikter

d) ved markedsføringen tages der hensyn til behovet for at gennemføre en hurtig løsning under hensyntagen til den frist, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, andet afsnit, for den konstatering, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a)

e) formålet med markedsføringen er så vidt muligt at maksimere salgsprisen for de pågældende aktiver, rettigheder og passiver.

"*Artikel 11e*

Minimumsomkostningstest

1. Når medlemsstaterne overvejer at anvende indskudsgarantiordningernes midler til de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, 3 eller 5, sikrer de, at indskudsgarantiordningerne foretager en sammenligning af følgende:

(a) de anslåede omkostninger for indskudsgarantiordningen til finansiering af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, 3 eller 5

(b) de anslåede omkostninger til tilbagebetaling af indskydere i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1.

2. I forbindelse med den i stk. 1 omhandlede sammenligning gælder følgende:

a) Når der foretages et skøn over de omkostninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), skal indskudsgarantiordningen tage hensyn til de forventede indtægter, driftsomkostninger og potentielle tab i forbindelse med foranstaltningen.

b) For så vidt angår de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2 og 5, baserer indskudsgarantiordningen sit skøn over omkostningerne ved tilbagebetaling af indskydere, jf. stk. 1, litra b), på værdiansættelsen af kreditinstituttets aktiver og passiver, jf. artikel 36, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, og det skøn, der er omhandlet i artikel 36, stk. 8, i nævnte direktiv.

c) For så vidt angår de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, 3 og 5, skal indskudsgarantiordningen, når den foretager et skøn omkostningerne ved tilbagebetaling af indskydere, jf. stk. 1, litra b), tage hensyn til den forventede inddrivelsesprocent, de omkostninger til genopfyldning af indskudsgarantiordningen, der skal afholdes af kreditinstitutter, der er medlemmer af indskudsgarantiordningen, og de potentielle yderligere finansieringsomkostninger for indskudsgarantiordningen.

d) For de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3, ganger indskudsgarantiordningen, når den foretager et skøn omkostningerne ved tilbagebetaling af indskydere, den anslåede inddrivelsesprocent beregnet i overensstemmelse med den metode, der er omhandlet i stk. 5, litra b), med 85 %.

3. Medlemsstaterne sikrer, at det beløb, der anvendes til finansiering af afviklingen af kreditinstitutter som omhandlet i artikel 11, stk. 2, til de forebyggende foranstaltninger som omhandlet i artikel 11, stk. 3, eller til de alternative foranstaltninger som omhandlet i artikel 11, stk. 5, ikke overstiger de dækkede indskud i kreditinstituttet.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne giver indskudsgarantiordningen alle de oplysninger, der er nødvendige for den i stk. 1 omhandlede sammenligning. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndigheden oplyser indskudsgarantiordningen om de anslåede omkostninger ved indskudsgarantiordningens bidrag til afvikling af et kreditinstitut som omhandlet i artikel 11, stk. 2.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) metoden til beregning af de anslåede omkostninger, jf. stk. 1, litra a), som skal tage hensyn til den pågældende foranstaltnings særlige karakteristika

b) metoden til beregning af de anslåede omkostninger ved tilbagebetaling af indskydere, jf. stk. 1, litra b), herunder den anslåede inddrivelsesprocent som omhandlet i stk. 2, litra c)

c) den måde, hvorpå der i de metoder, der er omhandlet i litra a), b) og c), hvor det er relevant, tages hensyn til ændringen i værdien af penge som følge af potentielle optjente indtægter over tid.

Ved beregningen af de anslåede omkostninger ved tilbagebetaling af indskydere som omhandlet i stk. 1, litra b), skal den metode, der er omhandlet i litra b), i tilfælde af forebyggende foranstaltninger tage hensyn til betydningen af forebyggende foranstaltninger for indskudsgarantiordningens lovbestemte eller kontraktlige mandat, herunder institutsikringsordningen, jf. artikel 1, stk. 2, litra c).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [OP: Indsæt datoen 12 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

14) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne omfatter indskydere i filialer, der er oprettet af deres medlemskreditinstitutter i andre medlemsstater, og indskydere i medlemsstater, hvor deres medlemskreditinstitutter udøver retten til fri udveksling af tjenesteydelser som omhandlet i afsnit V, kapitel 3, i direktiv 2013/36/EU."

b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

"Uanset første afsnit sikrer medlemsstaterne, at en indskudsgarantiordning i hjemlandet kan beslutte at tilbagebetale indskydere i filialer direkte, hvis alle følgende forhold gør sig gældende:

i) Den administrative byrde og omkostningerne ved en sådan tilbagebetaling er lavere end tilbagebetalingen fra en indskudsgarantiordning i værtslandet.

ii) Hjemlandets indskudsgarantiordning sikrer, at indskyderne ikke stilles ringere, end hvis tilbagebetalingen ville have fundet sted i overensstemmelse med første afsnit."

c. Som stk. 2a og 2b indsættes:

"2a Medlemsstaterne sikrer, at en indskudsgarantiordning i et værtsland med forbehold af en aftale med en indskudsgarantiordning i et hjemland kan fungere som kontaktpunkt for indskydere i kreditinstitutter, der udøver retten til fri udveksling af tjenesteydelser som omhandlet i afsnit V, kapitel 3, i direktiv 2013/36/EU, og kompenseres for de påløbne omkostninger.

2b. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 2 og 2a, sikrer medlemsstaterne, at indskudsgarantiordningen i hjemlandet og indskudsgarantiordningen i det pågældende værtsland har en aftale om udbetalingsvilkårene og -betingelserne, herunder om godtgørelse af eventuelle påløbne omkostninger, kontaktpunktet for indskydere, tidsplanen og betalingsmetoden."

ci. Stk. 3 affattes således:

"3. Medlemsstaterne sikrer, at hvis et kreditinstitut ophører med at være medlem af en indskudsgarantiordning og tilslutter sig en indskudsgarantiordning i en anden medlemsstat, eller hvis nogle af kreditinstituttets aktiviteter overføres til en indskudsgarantiordning i en anden medlemsstat, overfører den oprindelige indskudsgarantiordning de bidrag, der er forfaldne for de sidste 12 måneder forud for ændringen af medlemskabet af indskudsgarantiordningen, til den modtagende indskudsgarantiordning, med undtagelse af de ekstraordinære bidrag, der er omhandlet i artikel 10, stk. 8."

cii. Følgende stk. 3a indsættes:

"3a Med henblik på stk. 3 sikrer medlemsstaterne, at den oprindelige indskudsgarantiordning overfører det beløb, der er omhandlet i nævnte stykke, senest en måned efter ændringen af medlemskabet af indskudsgarantiordningen."

ciii. Følgende tilføjes som stk. 9:

"9. EBA udsteder retningslinjer for, hvordan EBA opfatter hjemlandets og værtslandets indskudsgarantiordningers respektive roller som omhandlet i stk. 2, første afsnit, med en liste over de omstændigheder og betingelser, hvorunder en indskudsgarantiordning i hjemlandet bør kunne beslutte at godtgøre indskydere i filialer beliggende i en anden medlemsstat, jf. stk. 2, tredje afsnit."

15) Artikel 15 affattes således:

"Artikel 15

Filialer af kreditinstitutter etableret i tredjelande

Medlemsstaterne kræver, at filialer af kreditinstitutter, der har deres hovedkontor uden for Unionen, tilslutter sig en indskudsgarantiordning på deres område, før de tillader sådanne filialer at modtage berettigede indskud i disse medlemsstater."

16) Følgende indsættes som artikel 15a:

"*Artikel 15a*

Medlemskreditinstitutter med filialer i tredjelande

Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordninger ikke dækker indskydere i filialer, der er oprettet i tredjelande af deres medlemskreditinstitutter, medmindre disse indskudsgarantiordninger, med forbehold af den udpegede myndigheds godkendelse, opkræver tilsvarende bidrag fra de pågældende kreditinstitutter."

17) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutter stiller oplysninger, der er nødvendige for identificeringen af den indskudsgarantiordning, som kreditinstituttet og dets filialer er medlemmer af i Unionen, til rådighed for nuværende og potentielle indskydere. Kreditinstitutterne skal fremlægge disse oplysninger i form af et oplysningsskema, der er udarbejdet i et format, der muliggør udtrækning af data, som defineret i artikel 2, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) XX/XXXX [ESAP-forordningen] * * *.

*** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) XX/XXX af dd mm åå om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til oplysninger, der er offentligt tilgængelige og vedrører finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed."

b) Følgende stk. 1a indsættes:

"1a. Medlemsstaterne sikrer, at det oplysningsskema, der er omhandlet i stk. 1, indeholder alle følgende oplysninger:

i) grundlæggende oplysninger om beskyttelse af indskud

ii) kreditinstituttets kontaktoplysninger som første kontaktpunkt for oplysninger om indholdet af oplysningsskemaet

iii) dækningsniveau for indskud som omhandlet i artikel 6, stk. 1, og artikel 6, stk. 2, i EUR eller, hvor det er relevant, en anden valuta

iv) gældende udelukkelser fra indskudsgarantiordningers beskyttelse

v) grænse for beskyttelse i forbindelse med fælles konti

vi) tilbagebetalingsperiode, hvis kreditinstituttet ikke kan indfri sine forpligtelser

vii) tibagebetalingsvaluta

viii) identifikation af den indskudsgarantiordning, der er ansvarlig for at beskytte et indskud, herunder en henvisning til dens websted."

c) Stk. 2 affattes således:

"2. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutterne udleverer det oplysningsskema, der er omhandlet i stk. 1, inden de indgår en aftale om indlån og derefter hvert år. Indskydere skal tilkendegive, at de har modtaget disse oplysninger.

ci) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutterne på deres indskyderes kontoudtog bekræfter, at indskuddene er berettigede indskud, herunder en henvisning til det oplysningsskema, der er omhandlet i stk. 1."

cii) Stk. 4 affattes således:

"4. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutterne stiller de i stk. 1 omhandlede oplysninger til rådighed på det sprog, som indskyderen og kreditinstituttet blev enige om, da kontoen blev oprettet, eller på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor filialen er etableret."

ciii) Stk. 6 og 7 affattes således:

"6. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutterne i tilfælde af fusion af kreditinstitutter, omdannelse af datterselskaber af et kreditinstitut til filialer eller lignende operationer underretter deres indskydere herom mindst en måned, før operationen får retsvirkning, medmindre den kompetente myndighed tillader en kortere frist af hensyn til forretningshemmeligheder eller den finansielle stabilitet. Denne underretning skal indeholde en redegørelse for operationens indvirkning på indskyderbeskyttelsen.

Medlemsstaterne sikrer, at hvis indskydere med indskud i disse kreditinstitutter som følge af operationer som omhandlet i første afsnit vil blive berørt af den reducerede indskudsbeskyttelse, underretter de pågældende kreditinstitutter disse indskydere om, at de kan hæve eller overføre deres berettigede indskud, herunder alle påløbne renter og fordele, til et andet kreditinstitut, uden at der fratrækkes en dekort ‚op til et beløb svarende til den tabte dækning af deres indskud senest tre måneder efter den i første afsnit omhandlede underretning.

7. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutter, der ophører med at være medlem af en indskudsgarantiordning, underretter deres indskydere herom mindst en måned før et sådant ophør."

g) Følgende stk. 7a indsættes:

"7a Medlemsstaterne sikrer, at de udpegede myndigheder, indskudsgarantiordninger og kreditinstitutter underretter, herunder ved offentliggørelse på deres websteder, indskyderne om, at en relevant administrativ myndighed har foretaget en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller at en retslig myndighed har afsagt en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b)."

h) Stk. 8 affattes således:

"8. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutterne, når en indskyder anvender internetbank, giver de oplysninger, de skal give deres indskydere i henhold til nærværende direktiv, ad elektronisk vej, medmindre en indskyder anmoder om at modtage disse oplysninger på papir."

i) Følgende tilføjes som stk. 9:

"9. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) indholdet og formatet af det oplysningsskema, der er omhandlet i stk. 1a

b) den procedure, der skal følges ved fremlæggelse, og indholdet af de oplysninger, der skal gives i meddelelserne fra udpegede myndigheder, indskudsgarantiordninger eller kreditinstitutter til indskydere i de situationer, der er omhandlet i artikel 8b og 8c og i nærværende artikels stk. 6, 7 og 7a.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [OP: Indsæt datoen 12 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

18) Følgende indsættes som artikel 16a:

"*Artikel 16a*

Udveksling af oplysninger mellem kreditinstitutter og indskudsgarantiordninger og myndighedernes indberetning

1. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne til enhver tid og efter anmodning modtager alle de oplysninger fra deres tilsluttede kreditinstitutter, der er nødvendige for at forberede tilbagebetaling til indskydere, i overensstemmelse med

identifikationskravet i artikel 5, stk. 4, herunder oplysninger med henblik på artikel 8, stk. 5, og artikel 8b og 8c.

2. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutter efter anmodning fra en indskudsgarantiordning giver den indskudsgarantiordning, som de er medlem af, oplysninger om:

a) indskydere i filialer af disse kreditinstitutter

b) indskydere, der modtager tjenesteydelser, der leveres af medlemsinstitutter på grundlag af den frie udveksling af tjenesteydelser.

De oplysninger, der er omhandlet i litra a) og b), skal angive, i hvilke medlemsstater disse filialer eller indskydere er beliggende.

3. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne senest den 31. marts hvert år underretter EBA om størrelsen af de dækkede indskud i deres medlemsstat den 31. december det foregående år. Senest samme dato indberetter indskudsgarantiordningerne også beløbet for deres disponible finansielle midler til EBA, herunder andelen af lånte midler, betalingsforpligtelser og tidsplanen for at nå målniveauet i tilfælde af anvendelse af indskudsgarantiordningernes midler.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de udpegede myndigheder uden unødig forsinkelse underretter EBA om alle følgende forhold:

a) konstateringen af indisponible indskud som følge af de i artikel 2, stk. 1, nr. 8), omhandlede omstændigheder

b) om nogen af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, 3 og 5, er blevet anvendt, og størrelsen af de midler, der er anvendt i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, og artikel 11, stk. 2, 3 og 5, og, hvis det er relevant, og når de er til rådighed, de inddrevne midler, de deraf følgende omkostninger for indskudsgarantiordningen og inddrivelsesprocessens varighed

c) tilgængeligheden og anvendelsen af alternative finansieringsordninger som omhandlet i artikel 10, stk. 3

d) indskudsgarantiordninger, der er ophørt med at drive virksomhed, eller oprettelse af en ny indskudsgarantiordning, herunder som følge af en fusion eller det forhold, at en indskudsgarantiordning er begyndt at operere på tværs af grænserne.

Den i første afsnit omhandlede underretning skal omfatte en sammenfatning med en beskrivelse af følgende:

a) kreditinstituttets oprindelige situation

b) de foranstaltninger, som indskudsgarantiordningens midler er blevet anvendt til

c) det forventede beløb for de disponible finansielle midler, der er anvendt.

5. EBA offentliggør hurtigst muligt de oplysninger, den har modtaget i overensstemmelse med stk. 2 og 3, og den sammenfatning, der er omhandlet i stk. 4.

6. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne for de kreditinstitutter, der er medlemmer af en indskudsgarantiordning, efter anmodning giver indskudsgarantiordningen en sammenfatning af de centrale elementer i afviklingsplanerne som omhandlet i artikel 10, stk. 7, litra a), i direktiv 2014/59/EU, forudsat at sådanne oplysninger er nødvendige for, at indskudsgarantiordningen og

de udpegede myndigheder kan opfylde forpligtelserne i artikel 11, stk. 2, 3 og 5, og i artikel 11e.

7. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de procedurer, der skal følges ved udlevering af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1-4, modellerne for meddelelse af disse oplysninger og for yderligere at præcisere indholdet af disse oplysninger under hensyntagen til typerne af indskydere.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: indsæt venligst dato = 12 måneder efter dette direktivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

19) Bilag I udgår.

Artikel 2

Overgangsbestemmelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at filialer af kreditinstitutter, der har deres hovedkontor uden for Unionen og modtager berettigede indskud i en medlemsstat den [Publikationskontoret: indsæt venligst dato = ikrafttrædelsesdatoen], og som ikke er medlemmer af en indskudsgarantiordning på denne dato, tilslutter sig en indskudsgarantiordning, der er i drift på deres område, senest den [Publikationskontoret: indsæt venligst dato = tre måneder efter ikrafttrædelsen]. Artikel 1, stk. 15, finder først anvendelse på disse filialer den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = tre måneder efter ikrafttrædelsen].

2. Uanset artikel 11, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU, som ændret ved nærværende direktiv, og artikel 11a, 11b, 11c og 11e vedrørende forebyggende foranstaltninger kan medlemsstaterne indtil den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen 72 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] tillade, at institutsikringsordningen, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c), overholder de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 11, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU, som gældende den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen for dette direktivs ikrafttræden].

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 24 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

   De anvender disse love og bestemmelser fra [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 24 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden]. De anvender dog de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 11, stk. 3, som ændret ved dette direktiv, og artikel 11a, 11b, 11c og 11e i forbindelse med forebyggende foranstaltninger fra den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 48 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].

   Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende.*

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den […].

På Europa-Parlamentets vegne *Formand*	*På Rådets vegne* *Formand*